

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Šťastného a přísedících Pavly Kadlecové a Mgr. Františka Kubáka, v hlavním líčení konaném dne 15.12.2020,

takto:

obžalovaný

██████████, nar. ██████████ v ██████████, nezaměstnaný, trvale bytem v ██████████, nyní ve Vazební věznici v ██████████,

je vinen

že v přesně neurčené době nejméně od října 2018 do 21.1.2020 ve ██████████ – část ██████████ v domě číslo ██████████, kde žil ve společné domácnosti se svou družkou ██████████, nar. ██████████ a nezletilou dcerou ██████████, nar. ██████████, za účelem vlastního pohlavního uspokojení zneužívaje bezbrannosti nezletilé, jí opakovaně v nezjištěném počtu případů v přítomnosti družky ██████████, nezletilá jej odstrkovala a plakala, i když mu družka říkala, aby toho nechal, nebral na to zřetel, byl hrubý a agresivní a znovu nezletilou atakoval, v posledním období si nezletilá často stěžovala na bolest v břiše a na bolest přirození, nejméně ve třech případech tak činil před svědky ██████████ a ██████████, nejméně v jednom případě po příchodu z koupelny, když se posadila na pohovku v obývacím pokoji a utírala se ručníkem, ji před ██████████, ačkoliv se bránila a plakala, tak nepřestal a v jednání pokračoval, před nezletilou v hojné míře požíval pivo, rum a víno, býval často opilý a v tomto stavu tahal nezletilou za vlasy, křičel na ní a tím vyvolal vůči své osobě u nezletilé strach, přičemž při výše popsáném jednání využil zejména nízkého věku nezletilé a z něj vyplývající neznalosti a nevědomosti v oblasti sexuality a pohlavní nedotknutelnosti, kdy poškozená jako dítě předškolního věku nemohla ve všech souvislostech pochopit účel předmětného jednání, správně jej vyhodnotit, projevit svou vůli a účinně se bránit, a v důsledku popsáného jednání vykazuje

nezletilá podle znaleckého posudku Mgr. Petry Popelkové, znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie specializace klinická psychologie znaky syndromu CAN-týraného, zanedbaného a zneužívaného dítěte s odeznívajícími znaky posttraumatické stresové poruchy,

tedy

jiného donutil k pohlavnímu styku, k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti, čin spáchal pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, na dítěti mladším patnácti let a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

úmyslně ohrozil rozumový, citový nebo mravní vývoj dítěte tím, že jej sváděl k nemravnému životu, závažným způsobem porušil svou povinnost o ně pečovat, pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

čímž spáchal

pokračující zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, alinea 2 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), písm. c) trestního zákoníku,

pokračující přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku.

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce 9 (devíti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého nepodmíněného trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 100 odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá zabezpečovací detence.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost k náhradě nemajetkové újmy poškozené nez. [redacted], narozené [redacted], trvale bytem [redacted], zastoupené zmocněncem [redacted], v částce 500 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně z částky 500 000 Kč od 20. 11. 2020 do zaplacení.

Odůvodnění:

1. Po provedených hlavních líčení zjistil krajský soud následující skutkový stav.
2. **Obžalovaný** [redacted] v rámci přípravného řízení využil svého práva a k věci nevypovídal. U hlavního líčení po řádném poučení k věci uvedl, že se jedná o věci, které je mu kladeno za vinu podanou obžalobou, v žádném případě nedopustil. V listopadu roku 2016 byl propuštěn z výkonu trestu z [redacted] a prostřednictvím synovce na inzerát v supermarketu oslovili paní [redacted]. S tou se následně domluvil, že by tam přijeli. Po zhruba týdnu souhlasila, aby tam zůstal a opravil jí dům. Zpočátku spolu vycházeli a nezletilá [redacted] mu dokonce začala říkat táto. Neměla z něho žádný strach, normálně k němu chodila a kolikrát ji do školky i vodil sám. Sama také chtěla, aby ji do školky odvedl. Následně mu matka jeho družky [redacted] našla práci v lomu a zde pracoval přes dvě léta. S ohledem na zdravotní problémy musel následně dát výpověď. Poté si našel zednickou práci ve [redacted], nicméně tam to dopadlo špatně, neboť kamarád měl narozeniny, dali si nějaký alkohol a následně byl propuštěn. Poté byl na podpoře na úřadu práce a po celou dobu dle jeho slov vycházel s [redacted], tedy jeho družkou, v naprostém pořádku. Obžalovaný dále uvedl, že od malička nezletilou [redacted], tedy poškozenou, škádlil. Nikdy jí nic neudělal, neublížil jí. Když měla jít nezletilá [redacted] do školky, tak dostala od sousedů vši. Rekl to družce s tím, že takto holka do školky nemůže. Řekla, že se se sousedy bavit nebude, a tak tam došel sám obžalovaný. Zapřeli

to, že to nebyla pravda, a proto vzal jejich nezletilého [REDAKCE] za ruku a díval se mu do hlavy a zjistil, že je zavšivený. [REDAKCE] to musela mít od něho. Dokonce jim půjčil holicí strojek, aby ho ostríhali, nebylo to však nic platné. Měl se sousedy kvůli tomu rozepré, vynadal [REDAKCE] a [REDAKCE] s tím, že celý den u nich vysedával do půlnoci opilej a ani nemohl odejít domů. Poté měli s panem [REDAKCE] rozepré, nicméně první uhodil obžalovaného pan [REDAKCE]. Obžalovaný mu to pouze vrátil, [REDAKCE] to neunesl a zavolal na něho policii. Rovněž pak doznal i to, že vynadal jeho družce [REDAKCE] a rovněž jí dal facku. Nemluvili spolu asi dva měsíce. Sousedí si u nich neustále půjčovali a půjčené peníze nevraceli. Dále uvedl, že když jeho družka [REDAKCE] odjela za nejstarší dcerou do [REDAKCE] i s nezletilou [REDAKCE], tak odjížděly v pátek a vracely se v neděli. Její matka, tedy svědkyně [REDAKCE], přišla k nim, koupila dvě láhve vína, pivo, popili a zůstala tam spát. Obžalovaný uvedl, že měl poměr i s matkou své družky, tedy s [REDAKCE]. Dle jeho slov je viděl [REDAKCE] od sousedů, který je pozoroval přes okno a zavolal to družce. Byla z toho hádka s tím, že mu družka uvedla, že se mu pomstí, že mu to neprojde. V den, kdy přijela policie, tak celý den telefonovala s [REDAKCE] a k večeru právě přijela policie a zatkli obžalovaného. [REDAKCE] nebyl schopný doma nic udělat, kolikrát mu pomohl, chodil k nim skoro každý den, až mu došla trpělivost a vyhodil ho. Dle obžalovaného měla mít jeho družka původně vztah s panem [REDAKCE], nicméně on se dal ale dohromady s [REDAKCE], která přišla do jiného stavu, a z toho vztahu poté sešlo. Dokonce na něho jeho družka jednou vzala nůž a píchla ho do stehna, on s tím nikam nešel, ránu si zavázal. To se mělo opakovat, nicméně obžalovaný se uhnul a nůž jí sebral. Ohledně vztahu s nezletilou dále obžalovaný uvedl, že nezletilá [REDAKCE] nikoho neměla tak ráda jako obžalovaného. Když šel z bytu, pokaždé brečela, musel jí dát pusy, nemohl odejít z domu. V [REDAKCE] - říkali, že se stydí a bojí. To není pravda, ona byla naučená, aby nešla k cizím lidem. Že jí obžalovaný měl tahat za vlasy, tak to bylo v souvislosti s tím, že jí tahal vši z hlavy, nechtěl ji stříhat, neboť měla dlouhý pěkný vlasy. [REDAKCE] byla naprosto zdravá holčička, když chodila do školky, neměla jediný problém ve školce, akorát to, že byla samotářka. V místě bydliště nebyly děti, neměla si s kým hrát. Hrála si doma. Stalo se, že jednou rozbila televizi, ale nic jí na to neřekl. Obžalovaný nikdy holku neuhodil, vždy to řešil slovně.

3. Dle obžalovaného se na něho všichni domluvili. Uvedl, že ze srandy dal nezletilé [REDAKCE] pusy na zadek, tak se to dělá normálně, dokonce sám uvedl: „my [REDAKCE] máme rádi děti, dáváme pusy dětem na [REDAKCE] i na [REDAKCE]“, dle obžalovaného na tom není nic úchylného. Nevěděl, co si ten [REDAKCE] myslel. V životě by si nedovolil nezletilé ublížit, to nepřipadalo v úvahu. Spala s nimi tři roky v posteli vedle obžalovaného a [REDAKCE], tedy jeho družky. [REDAKCE] neměla z ničeho strach. Když se tam obžalovaný nastěhoval, tak vůbec nechtěla jíst maso, obžalovaný ji naučil jíst maso, byla huběňoučká, když tam byl obžalovaný, tak přibrala. Koupil ji oblečení, chodila oblečená do školky jako každé jiné dítě. Nezletilé [REDAKCE] nic nechybělo, ta do ústavu vůbec nemusela jít. O malou se jeho družka [REDAKCE] starala taky dobře, uměla se o [REDAKCE] postarat. [REDAKCE] byla čistá, nestalo se, aby měla druhý den na sobě stejné oblečení, šla do školky každý den v čistém oblečení. Byla denně vykoupaná, najedená. Nikdy neublížil žádným dětem. Domácí násilí bylo, to obžalovaný přiznal, ale [REDAKCE] nikdy neublížil.
4. Dále obžalovaný uvedl, že jí pusy na zadek dal, to je pravda, to se přiznává, pusy jí dal na ústa, ale [REDAKCE], neosahával jí [REDAKCE]. Družka jej nikdy neupozorňovala, aby nechal její dceru být. Nestalo se nikdy, že by jej nezletilá někdy odstrkovala, že by se jí něco nelíbilo. Jenom když jí třeba lechtal tak řekl, ať jí tolik nelechtá. Tak jak je uvedeno v podané obžalobě, že měl sexuálně zneužívat nezletilou [REDAKCE], to v žádném případě nebyla pravda. Obžalovaný nevěděl, jak to mohl svědek [REDAKCE] vidět, když se „motal“ a nezletilá [REDAKCE] byla vždy do 19.00 hodin vykoupaná. Z koupelny šla vždycky s [REDAKCE] družka. Když chtěla nezletilá [REDAKCE] pusy tak jí pusy dal, několikrát se stalo, že přišla k němu na klín, chytla jej kolem krku a dala mu pusy sama. Na zadek jí pusy dával, jednou za dva tři měsíce, nepamatoval si to přesně. Ano i na „[REDAKCE]“ jí dával pusy a neviděl v tom nic špatného. Dokonce k tomu uvedl „dělal jsem

z legrace psa, že jí spapá [REDAKCE] a šimral ji tam vousy [REDAKCE], nezletilá [REDAKCE] se u toho smála. Nedělal to za jiným účelem. Jiné praktiky kromě toho psa jí už nedělal.

5. Dle názoru obžalovaného celé obvinění vzniklo a je to práce jeho družky, tedy [REDAKCE], svědkyně [REDAKCE] a celé rodiny [REDAKCE], kteří se proti němu semkli a chtějí se mu pomstít.
6. Dále obžalovaný uvedl, že ohledně konzumace alkoholu tak se jednalo o desetistupňové pivo, občas láhev rumu, někdy i víno. Pokud konzumoval alkohol, tak opilý nebyl, nemotal se nikdy a vždy věděl, co dělá. S družkou [REDAKCE] se opakovaně hádali, jednalo se o nadávky. Jednou ji i uhodil. Naopak družka jej uhodila vícekrát. Dále připustil, že měl slovní konflikt i s [REDAKCE] od sousedů, kterému sprostě vynadal. Rovněž potvrdil i tu skutečnost, že pokud se hádali s družkou, příp. i s někým jiným, tak to bylo vícekrát a nezletilá u toho byla.
7. Dále ve věci byla slyšena **svědkyně** [REDAKCE], tedy matka poškozené nezletilé [REDAKCE]. Výslech svědkyně [REDAKCE] byl konán v nepřítomnosti obžalovaného, kdy tento byl opět posazen včetně eskorty do vedlejší místnosti tak, aby slyšel výslech a s tímto strany včetně obžalovaného souhlasily. Zároveň pak byl výslech přerušen, aby mohl obžalovaný naformulovat otázky a svědkyně na ně následně bez přítomnosti obžalovaného odpovědět. Toto opatření bylo učiněno z důvodu, kdy svědkyně [REDAKCE] uvedla, že za přítomnosti obžalovaného nechce vypovídat, neboť z něj měla strach. Svědkyně se během výslechu emotivně projevovala – pláč, třes. Uvedla, že se seznámili přes bratrance obžalovaného. Pustili ho z vězení a ten ho měl dovést k ní domů, aby s ním bydlela. Bydlel tam asi tři roky, pak si našel práci v lomu a zpočátku bylo všechno v pořádku, bylo jim fajn. V lomu pracoval asi dva roky, pak měl zdravotní potíže a musel v lomu skončit. Pak si našel práci ve [REDAKCE], ale tam jej za dva nebo tři dny vyhodili a poté zůstal doma na úřadu práce. Bydlet u svědkyně začal v lednu 2016, dceři bylo dva a půl roku. Když byl na úřadu práce, tak obžalovaný pobíral asi 2.000,- nebo 3.000,- Kč. To se jím v podstatě zhroutil život, obžalovaný pil. Jeho chování se zhoršovalo, pil alkohol, a to i se sousedy, kteří k nim chodili. Pil se tvrdý alkohol, byl to rum, zelená, pivo normálně a víno. Sousedi k nim chodili velmi často, v podstatě si k nim chodili i půjčovat peníze. Obžalovaný s nimi však byl dobrý kamarád. Jednalo se o [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. [REDAKCE] si dle svědkyně občas dala také alkohol. [REDAKCE] tam podstatě chodila pro svého druha, pana [REDAKCE], protože byl kolikrát opilý, že ho musela vzít domů. Občas si s nimi sedla i svědkyně a došlo k tomu, že se pohádali. Potvrdila i rvačku mezi obžalovaným a panem [REDAKCE], a to asi ve dvou nebo třech případech. Musela se volat záchranná služba a policie. Dále svědkyně uvedla, že obžalovaný na ni hodně žárlil, myslel si, že když jela do školky, tak že za někým jde, tak se napil a rozbil např. okno u dveří a vyhazoval ji ze dveří, byl na ni zlý. Rovněž ji často fyzicky napadal, např. fackoval, údery do nosu. Měl i desetidenní zákaz vstupu, nicméně na přání obžalovaného, který slíbil, že se změní, tak ho vzala zpátky. On se však nezměnil a to jeho jednání stále pokračovalo. Svědkyně potvrdila, že se s obžalovaným hádali obden, probíhalo to tak, že se rozbíjely talíře, jednou na ni i vytáhl nůž. Nadával jí vulgárními sprostými výrazy „kurvo, píčo, štetko“. Jezdila do [REDAKCE] za svojí další dcerou s tím, že když tam byla dva dny, tak si myslel, že tam má jiného chlapa. Po intimní stránce uvedla, že to s obžalovaným fungovalo v době, kdy měl práci. Změnil se ve chvíli, kdy o tu práci v lomu přišel. Pravidelně ji vyhazoval z bytu, a to ven ve spodním prádle, a to jí přitom třeba nakopl do zadku. Běžela k sousedům, byla zima, aby se ohřála. To se stalo asi 2-3x. Uvedla, že ohledně nohy si žádné zranění nevybavuje, ale měla na nose nějaké škrábnutí. Dle slov svědkyně u [REDAKCE] jí nohu neošetřovali. Ohledně intimního soužití dále uvedla, že ji obžalovaný k tomu nutil s tím, že svědkyně nechtěla, protože brzo vstávala do školky atp. Obžalovaný si myslel, že má jiný intimní život, ale svědkyně nikoho jiného neměla. Do školky obžalovaný [REDAKCE] nevodil, chodila vždy se svědkyní. Vadilo jí, když pro ni přišel do školky, odstrkovala ho, aby šel pryč. Utekla mu na náměstí. Svědkyně věděla o jeho minulosti, to jí obžalovaný sdělil v tom smyslu, že byl trestán za vraždu, a měl čtrnáctiletý

trest odnětí svobody. Dále svědkyně potvrdila, že je zapsaný v rodném listě jako otec [REDAKCE], ale není to její biologický otec, bylo to jejich souhlasné prohlášení. Svědkyně chtěla, aby měla tátu. Zpočátku měl k nezletilé obžalovaný vztah normální, měl ji i rád. Pak ho ale odstrkovala a chtěla být jenom se svědkyní, to bylo asi v říjnu nebo listopadu 2018, kdy skončil v té práci. Obžalovaný ji v podstatě pořád mučil, chtěl jí dát pusy, chytal jí, dal si ji na nohy, tisknul si ji k sobě, sahal jí [REDAKCE]. Svědkyně si myslela, že jí má rád a nevěděla o tom, že by se mělo dít to, z čeho je viněn. Nezletilá [REDAKCE] to měla říkat [REDAKCE], říkala jim, že jí sahá [REDAKCE]. [REDAKCE] svědkyni nic neříkali, že by jí dával někam pusinky, to svědkyně nevěděla. Dále svědkyně uvádí, že už si nepamatuje, co vypovídala, ale to co vypověděla v přípravném řízení, to vypověděla popravdě. Uvádí, že je ve stresu, což samozřejmě je i emočně doprovázeno během výslechu tím, že opakovaně pláče a výslech musel být opakovaně přerušen. Svědkyně uvedla, že viděla, jak [REDAKCE], a to když mu seděla na klíně, to viděla asi 2x nebo 3x. Že by se obžalovaný rukou dotýkal nezletilé [REDAKCE], to svědkyně neviděla, také neviděla, že by jí sahal na prsa, ale říkal, že nezletilá má [REDAKCE]. Dle svědkyně ji nikdy nekoupal, sprchovala ji svědkyně. Sousedí jí nic neřekli v tom smyslu, že by se něco mělo před nimi odehrávat. Nic takového, co je uvedeno v obžalobě svědkyně od nikoho neslyšela a opětovně svědkyně při výslechu plakala.

8. Dále svědkyně potvrdila, že nezletilá [REDAKCE], tedy dcera, opakovaně utekla k sousedům, protože se jí nelíbilo, co jí obžalovaný dělal. Křičela a šla za svědkyní, než utekla. Bránila se, mlátila ho, říkala mu, ať vypadne z baráku, že s ním nechce být. Když jela svědkyně do [REDAKCE], tak nezletilá [REDAKCE] chtěla jet vždy s ní. Svědkyně dále uvádí, že to co uváděla na policii je pravda, už si to ale s odstupem času nepamatuje. Stále si myslela, že si s ní obžalovaný jenom hraje, ale ne že něco na ni zkusí. Dcera je v současné době v [REDAKCE] a pravidelně ji navštěvuje. Dle slov svědkyně by měla být v pořádku, není nemocná, chodí do školky a posílají jí tam balíky. Opakovaně dcera uváděla, že nechce obžalovaného a chtěla by vidět psy jménem „[REDAKCE] a [REDAKCE]“.
9. Ohledně alkoholu svědkyně uvedla, že si pro alkohol jezdil obžalovaný sám, nebo pro něj posílal pana [REDAKCE], příp. mu ho kupovala svědkyně. Stalo se, že mu ho kupovala i matka svědkyně, paní [REDAKCE]. Během dne vypil tak 2 litry vína, 2 – 3 litry piva a tvrdý alkohol minimálně jednu skleničku rumu. [REDAKCE] tam chodil i poté, kdy jej obžalovaný napadl. Oni si nadávali, ale pak se znovu udobrili. Pokud by se doma hádali, tak je možné, že to bylo slyšet přes zeď, domy spolu těsně sousedí, mají společnou zeď. Dále potvrdila, že je do koupelny vidět ze dvora a parapet je vysoký jako v jednacím síni cca 1 metr. Ke svědkovi [REDAKCE] uvedla, že je divný. Je nemocný, je na hlavu, má duševní problémy. Uvedla, že když bylo nezletilé [REDAKCE] asi 1,5 roku, tak v létě běhala venku a on jí koukal na [REDAKCE], ale od té doby nic. Sousedí mají malého [REDAKCE], je to syn pana [REDAKCE] a [REDAKCE]. Nezletilá [REDAKCE] si s ním velmi často hrála. O tom, že nezletilá [REDAKCE] přespávala občas u sousedů, věděla, a to v době, kdy potřebovala do obchodu nakoupit, tak u nich zůstala. Stávalo se, že u nich chtěla být dcera celý den a nechtěla jít domů, domů přišla pouze na jídlo, pak se otočila a šla si zase hrát zpět. Přes noc obžalovanému nezletilou [REDAKCE] nikdy nesvěřila. Pak upřesnila, že ve výpovědi z přípravného řízení uváděla, že ji obžalovaný měl hlídat 2x nebo 3x přes noc, tak to bylo v době, kdy tam byli sousedí, takže úplně sama s ním nebyla.
10. V poslední době si nezletilá [REDAKCE] stěžovala, že jí bolí břicho, [REDAKCE] a [REDAKCE]. Ve školce sdělili svědkyni, že má problémy, že se počurává a že měla snad i kalhotky od krve. Měla ale zánět. Byla velmi často nechlazená, byly spolu u doktora. Doktorka jí sdělila, aby jí dávala čaj a aby se lépe oblékala s tím, že jí vzali krev a dělali jí vyšetření. Závěr byl takový, že něco chytla ze špatného masa, něco snědla. Obžalovaný se choval k nezletilé agresivně, křičel na ni, když něco udělala, fyzicky jí neubližoval, byla pořád se svědkyní. To, co uváděla v protokole, že jí obžalovaný ubližoval, opět upřesnila, že je pravda, neboť si to již nepamatuje. Kopal nezletilou do zadku, kousal ji do ruky, štípal ji do nohou, to vždy bylo pod vlivem alkoholu.

11. Dále svědkyně popsal vztah mezi obžalovaným a její matkou. Uvedla, že si spolu velmi rozuměli. Chodila k nim domů v podstatě každý den. Měli se rádi. Jestli měli intimní vztah, to svědkyně nebyla schopna uvést. Přistihla je, tedy obžalovaného, když jí sahal na prsa s tím, že matka jí říkala, že to nic není a nic se neděje. Sousedi si toho ale asi všímali. Na žádné výlety nejezdili, nic takového, pouze do [REDAKCE] na nákupy a do [REDAKCE]. Dále pak jezdila svědkyně do [REDAKCE], jak uváděla, za svojí dcerou. Dále uvedla, že kamarádka [REDAKCE] ze [REDAKCE] jí říkala, že má obžalovaného vyhodit. Sdělila jí, že pan [REDAKCE] jí měl v obchodě říkat, že obžalovaný měl znásilnit [REDAKCE]. Poté šla za panem [REDAKCE], zda skutečně toto řekl a jestli to je pravda a on jí na to odpověděl, že to pravda je. S paní [REDAKCE], ani s [REDAKCE] o tom nemluvila. Potvrdila, že jela minimálně třikrát na úřad práce a že obžalovaný hlídal nezletilou [REDAKCE].
12. U obžalovaného žádnou zbraň neviděla a on sám říkal, že žádnou nemá, že jí měl snad někde zakopat. Obžalovanému měla přijít složenka na 500,- Kč na 5.000,- Kč za to, že napadl pana [REDAKCE]. Co se týče přístupu na dvůr, tak tento je volně přístupný, nemusí se nic odemkat ani nikam zvonit. V současné době svědkyně pracuje na obci ve [REDAKCE], a to od úřadu práce (veřejně prospěšné práce) a má příjem 12.000,- Kč. Uvedla, že pije alkohol, dá si tři skleničky vína, ale jinak nic. Pokud tam byla návštěva, tak s ní také pila.
13. Dále potvrdila, že když spali, tak obžalovaný dával ruku přes svědkyni na nezletilou [REDAKCE] s tím, že svědkyně mu jí vždy vrátila zpátky. Proč to dělal, svědkyně nevěděla. Když se bavila s nezletilou o obžalovaném, tak vždy říkala nezletilá, aby obžalovaný odešel, že ho tam nechce mít. Svědkyně sama měla z obžalovaného strach, nechtěla ani chodit domů. Báli se ho i [REDAKCE], ti z něho měli také strach.
14. Vztah s obžalovaným chtěla ukončit, nicméně její matka ho měla ráda a on slíbil, že se polepší. Svědkyně mu to vždy uvěřila, ale nikdy se nic nezlepšilo. Obžalovaný jí říkal, že se rozejdou, ale nikdy to neudělal. Obžalovaný jí řekl, že jí [REDAKCE] odvede a ta jej bude mít radši než svědkyni. Z vazby píše obžalovaný matce, svědkyni ne, ona mu také neodepisovala.
15. Dále uvedla, že má další dceru [REDAKCE], ta je v [REDAKCE], druhou dceru na [REDAKCE] a syn je v pěstounské péči a nezletilou poškozenou [REDAKCE].
16. Ohledně současného stavu v místě bydliště uvedla, že se teď se sousedy nebaví s tím, že její matka, tedy paní [REDAKCE] se vždy ozve, hádají se spolu. Potvrdila, že se s matkou hádali v minulosti.
17. Dále uvedla, že ví o tom, že byla policie v lednu pro pana [REDAKCE], dále, že jela na vyšetření do [REDAKCE], tam jela i nezletilá [REDAKCE]. To bylo v době, kdy jí obžalovaný rozbil nos. Sociální pracovnice jí potom pozvala a řekla, že dcera [REDAKCE] byla znásilněná a že musí říct pravdu. Rovněž potvrdila svědkyně, že jí lékaři dělali nějaké vyšetření - gynekologické. To co jí ale potom řekla sociální pracovnice, svědkyně už nevěděla. Dále pak uvedla, že o tomto se s nikým nebavila a nebyla pravda, že by měla ten den, kdy přijela policie pro pana obžalovaného, volat s panem [REDAKCE].
18. Dále byl za podmínek § 102 odst. 2 tr. řádu přečten audiovizuální záznam o výsledku nezletilé **poškozené** [REDAKCE] a čten doslovně přepis výsledku, který je obsažen ve spise. Z tohoto výsledku nezletilé vyplynulo, že bydlela v domečku, kde byla matka a měly tam i pejska. Jeden se jmenoval [REDAKCE] a druhý se jmenoval [REDAKCE]. Ohledně otce uvádí, že si pamatovala, že s nimi bydlel, ale že nebyl hodný. Uvádí, že dělal čerty. S tátou ven nechodila, chodila ven jenom s maminkou. Do školky pro ni chodili [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], otec pro ni nechodil. Dle nezletilé se otec s maminkou rádi neměli, uvedla, že on zlobil, a to maminku. Dále

vedla, že maminku tahal a ukazovala na vlasy. Dále uvedla, že tahal i ji, a to za vlasy. Další otázku, zda na ni sahal, tak nezletilá ukazovala na hrudník. Dále uvedla, že jí sahal na záda a na břicho. Dále uvedla, že ženskému přirození se dle jejích slov říká [REDAKCE]. Na otázku, zda jí bolela, uvedla, že ano. K dotazu, zda jí někdo sahal na [REDAKCE] uvedla, že ne, táta jenom. Na panence ukázala, že jí otec sahal mezi nohy. Měla na sobě kalhotky. Otázku, zda jí sahal na kalhotky, uvedla, že na [REDAKCE]. Dále uvedla, že jí sahal opětovně [REDAKCE], což i ukázala na panence a uvedla, že jí to bolelo. Dále uvedla, že plakala. Na otázku, zda to někdo viděl, uvedla, že matka, a měla říkat fuj a říkala to tátovi. Táta ale nepřestával a sahal pořád. K dalšímu dotazu, kam jí ještě táta sahal, uvedla, resp. ukázala, že na prsa. K dotazu, zda jí dával pusinky, uvedla, že ano, dával jí pusinky na rty s tím, že se jí to nelíbilo. Když jí dávala pusinky maminka, tak se jí to líbilo. Otec se na ni i zlobil. K dotazu, proč se na ni zlobil, co udělala, mlčela. Když se otec zlobil, tak uvedla, že křičel, na konkrétní slova, mlčela. Zda by chtěla vidět otce, uvedla, že ne, chtěla by vidět maminku. Poté byla zvolena přestávka, kdy nezletilá zhruba pět minut kreslila ryby a pejska. Dále uvedla, že když jí otec sahal na [REDAKCE], tak to viděla matka a [REDAKCE]. [REDAKCE] je miminko a ještě [REDAKCE]. Jedná se o sestru nezletilé ([REDAKCE], která má miminko, které se jmenuje [REDAKCE] *pozn. Soudu*). Dále to měl vidět [REDAKCE], který je kamarád a bydlel ve stejném domečku. K dotazu, zda na ni někdo jiný sahal vyjma obžalovaného, tedy otce, uvedla, že ne, nikdo. Uvedla, že na jedné straně bydlela babička, na druhé straně teta [REDAKCE] a s ní bydlel malej [REDAKCE], velkej [REDAKCE]. Uvedla, že [REDAKCE] s [REDAKCE] k nim chodili na návštěvu. Dále potvrdila, že [REDAKCE] a [REDAKCE] viděli tátu, jak na ni sahal. K dotazu co na to říkali, říkali, že fuj. Na otázku, zda má ráda otce, uvedla, že ne. Otce se bála, a když se ho bála, tak spinkala. Na dotaz, zda jí někdy budil, uvedla, že ano, že ji budil, mluvil na ni pusou. Dle slov nezletilé jí táta nekoupal, koupala ji jenom maminka. Když na ni měl otec sahat, tak návštěva a maminka říkali tátovi, aby odešel. K dotazu, zda ví, co je to alkohol, uvedla, že ne. Zda otec pil, uvedla, že pivo jenom. Matka pila pití. Následně byl výslech ukončen.

19. Ve věci byl vyslechnut **svědek** [REDAKCE], který při hlavním líčení k věci uvedl. Jak se s obžalovaným poznal, nevěděl, ale zpočátku byli kamarádi, nevzpomene si přesně, kdy jejich kamarádství začalo. Následně svědek přestal vypovídat s tím, že mu byly kladeny otázky. Na ty odpovídal následovně. Kdy se nastěhoval obžalovaný k paní [REDAKCE], si nepamatoval přesně, zhruba 3 – 4 roky nazpět. Chodil na návštěvu k nim i oni za ním, navštěvovali se oboustranně. Bydleli vedle sebe, jednalo se o normální rodinný dům. Chodil na návštěvy k [REDAKCE] častěji, a to i sám. V podstatě tam chodil každý den a dali si tam nějaké pivo, víno. Nepamatoval si, kolik čeho vypili. Pili alkohol, jednalo se o pivo, víno, rum. Chodil tam sám nebo se švagrem [REDAKCE] a s přítelkyní [REDAKCE]. K dalším dotazům opět svědek přestal vypovídat a mlčel. Z tohoto důvodu mu následně byla předestřena část výpovědi na č.l. 98 a následující. Svědek uvedl, že si na to vzpomíná, na to co uváděl na policii a to co tam uvedl, je pravda. Poté opět svědek přestal vypovídat, mlčel. Znovu mu byly kladeny otázky. K dalším dotazům svědek uvedl, že byli opilý a byl schopen si zapamatovat, co se tam odehrálo. Obžalovaný s paní [REDAKCE] měl rozpory, hádali se tam každou chvíli. Někdy u hádek přítomen byl, někdy ne. O co se hádali, si nepamatoval, neviděl ani to, že by obžalovaný paní [REDAKCE] napadl. Sám svědek s obžalovaným konflikt neměl, ale napadl jej jednou obžalovaný. Byla tam policie, měl jej uhodit do břicha. K dalšímu dotazu, zda ohledně nezletilé poškozené [REDAKCE] viděl nějaké nestandardní chování ze strany obžalovaného, svědek opětovně mlčel. Následně svědek uvedl, že mu obžalovaný nevyhrožoval, ale trochu se bojí a chtěl by vypovídat bez přítomnosti obžalovaného. Obžalovaný byl v tomto stádiu usazen do poradní místnosti, tak aby při otevřených dveřích slyšel výpověď svědka, kdy s tímto souhlasili jak obžalovaný, tak ostatní procesní strany. Nicméně svědek opětovně mlčel. Následně uvedl opětovně, že konzumovali alkohol a konkrétně který. Uvedl, že pod vlivem alkoholu byl obžalovaný agresivní, projevovalo se to tak, že křičel, občas se spolu hádali. Jejich domy spolu sousedí, mají společné zdi, ale přes zeď svědek nic neslyšel. K dotazu, kdo oznamoval celou událost na policii, svědek opětovně mlčel. K dotazu, zda má klást otázky někdo jiný, zda by to bylo pro svědka příhodnější, opětovně svědek mlčí. K opětovnému dotazu, zda viděl něco

ohledně nezletilé [REDAKCE], uvedl, že to nahlásil. Mělo se stát, když seděl v obývacím u nich, tak se šla [REDAKCE] koupat, on tam šel za ní, že by jí vykoupal, ona začala rvát a utekla z koupelny do obývacího. Ona se chtěla utírat a v tom přišel obžalovaný. Následně opětovně svědek mlčel. Následně k dotazu obhájce uvedl, že utírat se nezletilá chtěla do ručníku, který byl v obývacím. Když přišla z koupelny, neměla nic na sobě, pak přišel obžalovaný. V té době v obývacím pokoji nebyla [REDAKCE], byl tam svědek, pak přišla nezletilá a pak přišel obžalovaný. Nezletilá [REDAKCE] přišla, sedla si na postel a začala se utírat. Pak přišel obžalovaný, šel za ní na postel. Když tam [REDAKCE] přicházela, seděl u stolu, [REDAKCE] byla utřená na posteli, nebyla oblečená. Následně opětovně svědek mlčí. K opětovnému dotazu státní zástupkyně uvedl, že si obžalovaný sedl na postel, pak si lehl k ní. Nezletilá [REDAKCE] seděla na posteli, potom jí tam začal obžalovaný osahávat rukama, kdy jí sahal na tělo, nohy a doprostřed taky. [REDAKCE]. Sahal jí na to, co má uprostřed rukama. Sahal jí na „[REDAKCE]“, začal jí [REDAKCE]“. [REDAKCE] se to nelíbilo, začala se bránit, že se mu vyškubne, to se jí na poprvé nepovedlo, ale na podruhé se jí to povedlo. Pak začala brečet a utekla se schovat za svědka. Dále uvedl, že toto viděl jen jednou. Následně opětovně svědek mlčel a uvedl, že nic nedělal, pořád seděl na židli u stolu a obžalovanému nic neřekl. Opětovně svědek mlčel s tím, že následně uvedl, že obžalovaný se zvedl, sedl si ke stolu, který byl za svědkem. Nezletilá [REDAKCE] se začala oblékat, nikdo jiný tam nepřišel. [REDAKCE] tam přišla až když bylo po všem. [REDAKCE] nic neříkal, svědek si nepamatoval, komu prvnímu to řekl, mluvil o tom s někým ve [REDAKCE]. Doma to říkal, ale s nikým to neprobíral. Nahlásit to šel proto, protože se mu to nelíbilo. Obžalovaný byl zaměstnaný v kamenolomu, když se to stalo. Nepamatuje si, ve kterém roce to mohlo být. Ke své družce [REDAKCE] se choval tak, že se měli rádi, hádali se často taky. To, co popisoval s [REDAKCE], už nikdy neviděl a ani nikdo jiný se mu nesvěřil, že by to také viděl a viděl to v jednom případě. Dle svědka měl obžalovaný nezletilou [REDAKCE] rád. Následně opětovně svědek mlčel s tím, že poté uvedl, že paní [REDAKCE] je matkou [REDAKCE]. Nevěděl, zda měla paní [REDAKCE] s obžalovaným poměr, ani zda se spolu s obžalovaným hádali. To, že obžalovaný [REDAKCE] viděl ze vzdálenosti tří metrů. Když obžalovaný [REDAKCE] byl trochu opilý. Viděl dále, jak obžalovaný uhodil svoji družku tak, že jí dal pár facek. Že by na ni útočil se zbraní, viděl jenom jednou, šlo o nůž. Hádali se tam, tak na ni vzal nůž. Tahání za vlasy, případně údery pěstí svědek neviděl. Napadení [REDAKCE] viděl 2 – 3x s tím, že svědka obžalovaný napadl jednou nebo dvakrát. Poté, kdy jej udeřil pěstí do břicha, pak už k nim na návštěvy nechodil. Potom bylo to jednání s nezletilou [REDAKCE].

20. Vzhledem k tomu, že svědek v podstatě bezdůvodně přestal vypovídat, stále mlčel, a to i v případě, že dotazy pokládal někdo jiný, případně obžalovaný nebyl přítomen výslechu, tak i přesto svědek mlčel. Dále pak vzhledem k tomu, že byly zjištěny rozpory, tedy odlišnosti a svědek tyto rozpory nevysvětlil, resp. stále mlčel, byla proto jeho výpověď z přípravného řízení, přečtena. Z této výpovědi z přípravného řízení vyplynulo následující.

21. Svědek uvedl, že si obžalovaného [REDAKCE] našla někde v [REDAKCE] a ten se k ní poté nastěhoval a byl tam celou dobu. Jak dlouho tam bydlí, svědek nevěděl, ale skamarádili se s obžalovaným. Chodil k nim na návštěvu, pravidelně popíjeli rum, pili víno a pivo. Býval tam velmi často, v týdnu tak 3x, 4x a vždy vypili celou láhev rumu, pak celé pivo, tzn. 2l pet láhev. Pítí kupoval obžalovaný, někdy svědek. Obžalovaný pracoval v kamenolomu a tam pracoval asi dva roky. V době výslechu dle svědka obžalovaný už nepracoval, přes den pouze „chlastal“ tedy popíjel alkohol. Vycházeli spolu dobře a žádné roztržky neměli. Pokud byl opilý, tak byl velmi agresivní. To, že byl agresivní, věděl proto, že bydlí vedle sebe a je to slyšet. Bylo slyšet to, že s někým mlátí apod., jsou slyšet i hlasy. Když byl u nich na návštěvě, tak se dle svědka obžalovaný s [REDAKCE] nehádali. Dle jeho slov měl obžalovaný dceru, nezletilou [REDAKCE], rád. Nezletilá ho oslovovala tati, chovala se k němu dobře. Svědek nikdy neviděl, že by se obžalovaný o dceru [REDAKCE] staral. Jednou

viděl, že se obžalovaný choval k nezletilé divně. Svědek nevěděl přesně den, ale dle jeho slov se jednalo o podzim roku 2018, kdy byl u nich na návštěvě, pili víno, pak pivo a zase rum. Nezletilá [REDACTED] přišla z koupelny, svědek jí říká [REDACTED]. Ona si sedla na postel, že se utře. Pak jí obžalovaný [REDACTED]. Na sobě nezletilá nic neměla, jenom ručník. Svědek seděl u stolu v obýváku, obžalovaný seděl v křesle a [REDACTED] si sedla na rozkládací postel. [REDACTED]. Začala se bránit a snažila se odkopnout, ale obžalovaný se nenechal. Neříkala nic, jen začala brečet. Svědek uvedl, že jí byly čtyři roky. Její matka [REDACTED], byla v koupelně, ta to neviděla. Celé jednání dle jeho slov mělo trvat asi tak dvě minuty a obžalovaný přestal proto, neboť se mu nezletilá [REDACTED] vyvlíkla a utekla se za něho schovat. Obžalovaný na to nic nedělal, zvedl se a seděl na posteli, zda ležel na břicho nebo na boku, svědek nevěděl. Svědek zpočátku viděl, že [REDACTED], později pak ne, neboť tam obžalovaný [REDACTED]. Nezletilá se bránila po celou dobu. Její matka tam přišla až v době, kdy byla nezletilá [REDACTED] schovaná za svědkem. Její matka neříkala nic a svědek se neptal obžalovaného, proč toto s dcerou dělá, svědku to nezajímalo. Jiné jednání, resp. to, že by se k nezletilé divně choval, už neviděl. Dále svědek uvedl, že se bojí obžalovaného, je nebezpečný. Už od něho dvakrát dostal, tzn. že dostal pěstí do břicha a nemohl dýchat. Svědek mu nic neudělal, a přesto ho napadl a bylo to v opilosti. Dále svědek uvedl, že opakovaně napadl i družku [REDACTED]. To svědek viděl dvakrát, kdy jí tahal za vlasy, fackoval jí, několikrát na ni vzal i nůž. Z jakého důvodu s obžalovaným [REDACTED] zůstávala, to svědek nevěděl. Dle svědku družku [REDACTED] napadl obžalovaný několikrát, bylo to v opilosti, pak je agresivní. Dle svědku obžalovaný peníze na alkohol má z úřadu práce, kdy pobírá podporu. Ohledně vztahu obžalovaného s matkou [REDACTED], tedy s paní [REDACTED] uvedl, že mají dobrý vztah. [REDACTED] k nim chodí a dle svědku má paní [REDACTED] obžalovaného ráda. Ohledně intimního vztahu svědek nic nevěděl. Dále svědek uvedl, že obžalovaný se o dceru nezletilou [REDACTED] staral jako otec, a to tak, že ji bral ven, šli se projít nebo grilovali před barákem, víc už svědek nevěděl. Několikrát ji vzal do školky. Zda s ní býval sám, když ji hlídal, to svědek neviděl. Dále svědek uvedl, že na družku [REDACTED] vzal obžalovaný nůž, jednalo se o kuchyňský nůž. Zbraň u něho žádnou neviděl. Ohledně incidentu s nezletilou [REDACTED], tedy kdy [REDACTED], tak uvedl, že to bylo k večeru a v místnosti se svítilo. Před tímto incidentem svědek upřesnil, že měli vypito láhev rumu a láhev piva. Poté upřesnil, že když se vrátila matka nezletilé, tedy [REDACTED], do obývacího pokoje, tu oblékla a svědek se tam zdržel zhruba 20 minut a šel domů. Svědek toto měl sdělit své přítelkyni doma. Dále svědek upřesnil, že když byl napaden obžalovaným, tak to bylo dvakrát, jednou dostal pěstí do břicha a ve druhém případě se jednalo o úder do nosu. To napadení se odehrálo ještě před tím incidentem s nezletilou [REDACTED]. Svědku vedlo k podání trestního oznámení to, aby se to vyjasnilo. S nikým se o tom nebavil, a to ani se svojí přítelkyní.

22. Ve věci byla dále vyslechnuta **svědkyně** [REDACTED], která uvedla, že se s [REDACTED] se sousedkou velmi často navštěvovaly a jednalo se o její nejlepší kamarádku. To trvalo do doby, než tam přišel obžalovaný, kdy se vztahy zhoršily. V jakou dobu se obžalovaný na místě objevil, si svědkyně nevybavila. Obžalovaný se zpočátku choval normálně, nicméně poté se jeho chování k nim, tedy k sousedům, zhoršilo. Obžalovaný pracoval v kamenolomu. Svědkyně se ho bála, neboť byl agresivní, dokonce se před ním zamykaly. Sprostě jim nadával a urážel je. Toto agresivní chování bylo v souvislosti s alkoholem. Obžalovaný konzumoval pivo, tvrdý alkohol, víno, vodku a zelenou. Dle jejího názoru pil hodně. Svědkyně potvrdila, že k obžalovanému a k [REDACTED] chodila na návštěvy, někdy tam byla sama a někdy s dcerou a se zetěm. Jednalo se o pana [REDACTED] a paní [REDACTED]. Svědkyně alkohol nepije a maximálně si dala kafe. Její dcera [REDACTED] rovněž alkohol nepije a jediný, kdo tam konzumoval alkohol při návštěvách byl obžalovaný, jeho družka [REDACTED] a zeť svědkyně pan [REDACTED]. Dále ohledně chování obžalovaného k nezletilé [REDACTED] uvedla, že když byla u nich na návštěvě, tak se k nezletilé obžalovaný choval normálně. Když byla v kůlně na dvoře a bylo otevřené okno, tak obžalovaný měl nezletilou [REDACTED]

koupat a ona přitom plakala, křičela, dle svědkyně se ho bála. To však svědkyně slyšela, neviděla to, jestli jí ubližoval, neviděla, co jí dělal, také neviděla. Dále uvedla, že nezletilá [REDAKCE] k nim velmi často utíkala, neboť se obžalovaného bála. Chodila si tam hrát s vnukem svědkyně [REDAKCE]. Bylo to tak dvakrát až třikrát do týdne. Její zeť pan [REDAKCE] jí sdělil, že když tam byl na návštěvě, viděl na vlastní oči, jak [REDAKCE]. Podrobnosti však nevěděla, neboť jí pak už nic neřekl. Dcera svědkyně, tedy [REDAKCE] jí nic nesdělovala, ta údajně nic neviděla. Syn svědkyně [REDAKCE] jí rovněž nic neřikal. [REDAKCE] si na nic nestěžovala a rovněž svědkyni nic neříkala. Ohledně vztahu obžalovaného s [REDAKCE] svědkyně uvedla, že se měli rádi, ale to co udělal, se svědkyni nelíbí. Postupem času, kdy se nastěhoval k [REDAKCE], začal pít a rovněž ji napadal. Několikrát k nim [REDAKCE] přišla ve spodním prádle, utekla před obžalovaným s tím, že se tam nechtěla vrátit. Stalo se, že přišla i s rozříznutou nohou, svědkyně jí nohu ošetřovala, obžalovaný měl po ní hodit nůž, takto jí to [REDAKCE] vysvětlovala. Pokud byl obžalovaný pod vlivem alkoholu, byl velice agresivní. Dle jejího názoru pil alkohol velmi často a zejména pak o víkendy. Přes týden chodil do práce. Proč v kamenolomu skončil, to svědkyně nevěděla. V současné době je tam stav takový, že paní [REDAKCE] a paní [REDAKCE] je neustále napadají a nedají jim pokoj. Jedná se zejména o paní [REDAKCE], která je neustále vulgárně uráží a napadá slovně. Ohledně vztahu obžalovaného a nezletilé [REDAKCE] uvedla svědkyně, že dle jejího názoru ho neměla poškozená nezletilá [REDAKCE] ráda. Nejráději měla matku. Měla velmi ráda dva psy, které měli doma a s těmi si hrála a chodila s nimi ven. Dále svědkyně potvrdila, že jejich domy spolu sousedí, mají společnou zeď a přes tu zeď bylo i slyšet, když se spolu obžalovaný s [REDAKCE] hádali, slyšela křik. Slyší např. i to, že tam štípou dříví atp. Svědkyně uvedla, že paní [REDAKCE] měla obžalovaného ráda, neboť jí pomáhal, nařezal jí dřevo atp. To, že by obžalovaný se nějakým výraznějším způsobem staral o nezletilou [REDAKCE], svědkyně nepotvrdila, uvedla, že když jí jednou vedl do školky, tak mu utekla, a to ve [REDAKCE] na náměstí. S nimi normálně nezletilá [REDAKCE] chodila, stalo se, že ji i vyzvedávali ve školce právě s vnukem [REDAKCE]. Dále popsala, že obžalovaný nezletilé [REDAKCE] ubližoval, a to tak, že jí dával na zadek, kdy ji mlátil. Vzal na ni i klacek. Svědkyně viděla i to, že byla nezletilá [REDAKCE] bita právě klackem, a to jak od obžalovaného, tak i od [REDAKCE]. Rovněž pak uvedla, že obžalovaný ji surově tahal za vlasy, a to uvnitř v bytě. [REDAKCE] si na obžalovaného stěžovala. Když k nim utekla, uváděla, že domů už nepůjde, neboť se ho bojí. Přesto se však k němu vrátila. Nezletilá [REDAKCE] si k nim chodila hrát s vnukem [REDAKCE], bylo to každou chvíli téměř každý den. Stalo se i, že u nich přespala. Bylo to proto, že tam usnula, tak ji tam svědkyně nechala spát s tím, že to její matce bylo divné, nicméně si pro ni přišla až druhý den nebo někdy ten večer a odnesla si ji domu. [REDAKCE] měla rozpory se svojí matkou, tedy paní [REDAKCE], kdy se hádaly a sprostě si nadávaly. Stalo se to několikrát. Ohledně vztahu obžalovaného s paní [REDAKCE] nic svědkyně nevěděla. Dále svědkyně potvrdila, že skutečně uváděla v přípravném řízení, že věděla od [REDAKCE], že obžalovaný měl osahávat nezletilou [REDAKCE]. Říkala jí to v době, kdy spolu žili ve společné domácnosti, a to dle svědkyně byla pravda. Svědkyně se obžalovaného bála, ale až později, neboť zpočátku ten vztah byl dobrý a choval se normálně. Potvrdila, že skutečně [REDAKCE] přespala ve [REDAKCE] u kamarádky. Dále uvedla, že v době, kdy přišel obžalovaný k [REDAKCE], tak žádný jiný vztah [REDAKCE] s jiným mužem neměla.

23. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] vyplynulo následující. Se sousedkou [REDAKCE] se znaly a bylo s ní vše v pořádku, tedy ohledně jejich vztahu do té doby než přišel obžalovaný. Vztahy se zhoršovaly a došlo až k tomu, že obžalovaný napadl jejího druhá pana [REDAKCE] a ona jej bránila a dostala od obžalovaného facku. Druh jí sdělil, že obžalovaný zneužil malou [REDAKCE], viděl, že jí [REDAKCE] atp. Dále popsala, že několikrát slyšela řev, aby ji nechal být atp. Bylo to slyšet přes zeď, která je společná se sousedním domem, kde právě bydlel obžalovaný s [REDAKCE]. Dále to upřesnila tak, že se jednalo o to, „aby nechal být

nezletilou [REDACTED]“, křičela na něj [REDACTED]. Obžalovaný ji pořád kousal, štípal, posílal [REDACTED] z koupelny pryč, že malou [REDACTED] vykoupe sám. To říkal obžalovaný, slyšela to při tom, když byla na návštěvě a [REDACTED] koupala nezletilou [REDACTED]. Dle jejího názoru se obžalovaný nastěhoval k [REDACTED] někdy v roce 2017, v době, kdy žil ještě otec svědkyně. Navštěvovaly se skoro každý den, svědkyně chodila pro syna [REDACTED] a chodila tam i v době, kdy obžalovaný nebyl doma. Při návštěvách se konzumoval alkohol, a to hodně. Jednalo se o víno, rum, pivo. Konzumoval ho obžalovaný a také [REDACTED], a to jen trochu. Rovněž pak alkohol konzumoval i přítel svědkyně pan [REDACTED]. Svědkyně ne, neboť alkohol vůbec nepije. Ohledně množství vypitého alkoholu uvedla, že její druh vypil 5 – 6 piv. Obžalovaný se při návštěvách choval tak, že začal do každého rýpat, začal nadávat, konkrétně svědkyni, např. že je „svině“, svědkyně se naštvála, vzala syna a odešla pryč. Nedokázala to poslouchat. Jednalo se vždy o dobu, kdy byl pod vlivem alkoholu a byl agresivní. Snažila se chodit na návštěvy víc za [REDACTED], a to i poté, kdy byla napadena a slovně urážena. Ohledně napadení jejího přítele uvedla, že obžalovaný začal rýpat do jejího přítele ohledně práce atp. a přítel mu odporoval v tom smyslu, aby se staral sám o sebe, obžalovaný se naštvál a dal mu pěstí. Svědkyně se ho zastávala, jak uvedla zpočátku a obžalovaný jí vlepil facku. Svědkyni napadl obžalovaný jen jednou, kolikrát napadl pana [REDACTED], nevěděla. Ohledně vztahu obžalovaného a nezletilé [REDACTED] svědkyně uvedla, že sice obžalovaný uváděl, že ji má rád, ale chování [REDACTED] se postupně měnilo. Když k nim chodila, tak ke konci se s nimi nechtěla už ani bavit a svědkyni to přišlo divné. Nezletilá ho měla ráda, ale chovala se k obžalovanému jinak. Obžalovaný jí většinou kupoval samé sladkosti, tak se k němu chovala tak, že jí všechno koupí. Dle svědkyně se jednalo o to, že si ji kupoval. S nezletilou si hrála spíše její matka, tedy [REDACTED], než obžalovaný. Obžalovaný nezletilou kousal. Viděla, že ji osahával, sahal jí [REDACTED], a to rukou. [REDACTED], to svědkyně viděla a mělo to být dvakrát. Asi dvakrát viděla, jak ji osahával po tělíčku a kousal ji. Její přítel [REDACTED] to dle svědkyně měl vidět vícekrát. Chtěla to sdělit [REDACTED], tedy matce [REDACTED], ale neměla tu odvalu, neboť se bála obžalovaného, protože každému jenom vyhrožoval. S [REDACTED] to tedy vůbec neprobírala, a to i z toho důvodu, že [REDACTED] o tom vůbec nechtěla slyšet. Věřila obžalovanému, že by to nikdy neudělal. Ohledně trestního oznámení svědkyně uvedla, že se nezletilá měla svěřit i ve školce paní učitelce. Věděli to v [REDACTED] všichni, takže svědkyně nevěděla, kdo to podával. Připustila, že to mohl být i její přítel, neboť on toho věděl dle svědkyně dost. Její přítel tedy pan [REDACTED] jí sdělil, že viděl [REDACTED] a že [REDACTED]. K samotnému trestnímu oznámení druh neřekl nic, řekl, že byl na Policii na Kriminálce v [REDACTED]. Dále pak svědkyně uvedla, že slyšela, že obžalovaný sahal dost často nezletilé [REDACTED], to koneckonců i sama viděla. Pak jí druh říkal, že [REDACTED] tak, jak uvedla shora. Nezletilá [REDACTED] mu říkala, aby ji nechal být. Podle svědkyně se to stalo asi před rokem, ale přesně to nebyla schopna zařadit. Obžalovaného upozorňovala, aby ji nechal být, že se to nemusí nezletilé [REDACTED] líbit a obžalovaný ji neposlechl, řekl, aby ho nechala být, že je to jeho věc. Nezletilá k nim utíkala každou chvíli, neboť se obžalovaného bála. Utíkala k nim, když ji nechávala s ním samotnou, bála se ho, párkrát u nich zůstala i přes noc. [REDACTED], tedy matka [REDACTED] si ji poté vyzvedla sama. Dle svědkyně měla nezletilá [REDACTED] nejraději svoji matku. Její syn tedy [REDACTED] si s [REDACTED] hrál a obžalovaný měl dokonce i kousnout jejího syna [REDACTED]. Teď už se nenavštěvují, neboť [REDACTED] je v dětském domově a [REDACTED] má svědkyně u sestry. V současné době už ani nenavštěvuje [REDACTED], neboť paní [REDACTED], s [REDACTED] je slovně napadají a myslí si, že za všechno může právě svědkyně. Když vyjde ven, tak ji vulgárně urážejí a sprostě nadávají. Dle svědkyně to nevhodné chování k [REDACTED], tedy osahávání a lízání, mělo být před napadením pana [REDACTED]. Obžalovaný měl pracovat v kamenolomu v zahrádkách, ale nepracoval tam moc dlouho, skončil tam z důvodu toho, že neslyšel. Pak někde pracoval ve Studený. Nezletilá [REDACTED] měla sice svůj vlastní pokoj, ale chtěla spát s matkou, takže měli rozkládací gauč a na něm spali všichni tři. V době, kdy obžalovaný přestal pracovat, tak byl každý den pod vlivem alkoholu, a to se zhoršovalo i jeho chování. Od úřadu práce

mu chodila podpora. [redacted] měla obžalovaného ráda, protože ji pomáhal, takže ho všude chválila. Zda mezi nimi byly nějaké intimnosti, svědkyně nevěděla. Dále upřesnila, že zpočátku byl vztah mezi obžalovaným a [redacted] dobrý, měli se rádi, ale pak se to zhoršovalo. Mlátil ji, bral na ni nože, pobíhala v podprsence, kalhotkách po bytě, přiběhla i k nim, jak uváděla s tím, že se ho bojí. Opakovaně chtěla po nich zavolat policii. Skončilo to tak, že pak se k němu vrátila s tím, že ho miluje. Obžalovaný vyhrožoval [redacted], vyhrožoval i všem ostatním, že je zabije, nůž i držel a všem vyhrožoval. Byl agresivní, a to vždy pod vlivem alkoholu. V podstatě byl opilý každý den, když alkohol mu kupovala jeho družka, tedy [redacted] nebo si ho kupoval sám. S paní [redacted] o tom, co se stalo nezletilé [redacted], vůbec nemluvila, neboť jí hned začala nadávat a vulgárně urážet. Dále svědkyně upřesnila, že ohledně toho, že obžalovaný dával [redacted] jazyk do pusy, tak u toho byl i druh pan [redacted]. Bylo to v rámci jejich společných návštěv. Stalo se to v době, kdy už byl obžalovaný bez práce a takové chování sama svědkyně viděla dvakrát. Dále svědkyně potvrdila, že obžalovaný jim půjčoval peníze, ale nebylo to každý měsíc, jednalo se o částku 500,- Kč.

24. Z výpovědi svědka [redacted] bylo zjištěno, že je osoba v invalidním důchodu. Žádné léky nebere. Uvedl, že zná obžalovaného, a to z Palupína, kde bydlel u paní [redacted]. Jak dlouho tam bydlel, nebyl schopen uvést, ale je to delší doba. Když se tam obžalovaný nastěhoval, pracoval v lomu, pak už ne, byl doma a jiné zaměstnání si nenašel. Dále uvedl, že měl s obžalovaným konflikt, kdy tento ho měl udeřit pěstí do hlavy. Na návštěvu k obžalovanému a jeho družce [redacted] chodil tak dvakrát do týdne. Chodil tam zejména za [redacted]. K obžalovanému uvedl, že tento ubližoval ostatním. Slyšel, že malá [redacted] se ho bála, utíkala k nim. Bála se ho proto, protože jí ubližoval. Dále uvedl, že dle jeho slov ji znásilnil, [redacted]. Slyšel, jak obžalovaný říkal [redacted] „jdi do obýváku, já ji vykoupu“. V tu dobu byl v kůlně na dřevo a viděl z okna, jak nezletilé [redacted] obžalovaný [redacted] a [redacted]. Svědek dále ukázal, na jaká místa to bylo. Nezletilá [redacted] byla svlečená. Z kůlny je vidět dovnitř. Viděl do okna, byla to místnost, a to koupelna. [redacted] říkala, aby ji nechal být, nelíbilo se jí to. To dle jeho slov viděl asi 6x, že na ni sahal, bylo to pořád v době, když byla [redacted] doma sama s ním a [redacted], její matka, byla na nákupu ve [redacted]. Obžalovaný ji dle jeho slov měl [redacted], to viděl také. Obžalovaného na to upozornil, říkal mu, aby toho nechal být a on mu na to nic neřekl. Konkrétně to olizování a osahávání bylo už v obýváku u nich doma na posteli. Když se tohle stalo, tak tam byl na návštěvě svědek, dále jeho sestra, švagr a všichni to viděli. Uvedl, že obžalovaný tahal [redacted] za vlasy. Rovněž ji fyzicky napadal, tzn. že ji mlátil, dával jí facky. Rovněž přes zeď slyšel, jak ji mlátí. Ohledně svědků, které uvedl, že měli vidět to jednání, tak si již nevzpomněl, co mu na to říkala sestra [redacted]. Dle jeho slov to viděl i pan [redacted], tedy švagr, ale nevěděl, co mu přesně říkal. Uvedl, že mu to ale říkal.

25. Svědek o tom, co viděl v koupelně, neřekl nikomu, řekl to jenom [redacted], tedy matce nezletilé [redacted]. Ona ho poté vyhodila, (myšleno obžalovaného), ale pak ho vzala zpátky. Dále uvedl, že nezletilá [redacted] k nim velmi často utíkala, neboť se obžalovaného bála a kolikrát tam spala i přes noc. Rovněž pak [redacted] k nim utíkala, neboť se obžalovaného také bála. Stěžovala si na něho, že jí ubližoval, a to tak, že ji mlátil, nebo po ní hodil skleničku a rozbil jí i nohu. Viděl u [redacted] rozřízlou nohu. [redacted] k nim utíkala velmi často, bylo to poté, co se hádali. U obžalovaného se při návštěvách konzumovalo víno, pivo, rum, vodka, zelená. Svědek pil občas s obžalovaným, a to pivo. Vypije maximálně dvě. [redacted] také konzumoval alkohol s tím, že dříve pil víc, v současné době již tolik nepije. Když se obžalovaný napije, tak se jeho chování zhoršuje. Obžalovaný svědkovi vyhrožoval, napadal jej, nadával mu. Svědek má z obžalovaného strach, protože jej mlátil. Uvedl, že se ho v podstatě bojí všichni, jeho matka, sestra [redacted], švagr a bojí se ho i [redacted]. Jediný, kdo ho má rád, byla paní [redacted], což je matka [redacted]. Má ho ráda proto, protože ji pomáhal např. řezat

dřevo. Dále svědek uvedl, že neviděl žádné intimnosti mezi obžalovaným a paní [REDAKCE] a rovněž nic takového nesděloval ani [REDAKCE]. Dále obžalovaný uvedl, že obžalovaný v obýváku nezletilé [REDAKCE], doslovně uvedl „[REDAKCE]“. Pak uváděl, že tam měla být při tom i paní [REDAKCE] a paní [REDAKCE] s tím, že svědek pil pivo a poté odešel domů. Dále uváděl, že měl obžalovaný [REDAKCE]. Dělal to před svědkem. [REDAKCE] říkala, ať ji nechá být, on neposlechl a dělal to pořád dál. Nezletilá [REDAKCE] brečela. Potom dle svědka utekly k nim domů a spaly tam spolu. To už byl svědek doma, když k nim utekly. Od doby, kdy obžalovaný už tam nebydlí, je to dobré, žádný problém tam není, nikdo se tam nehádá, nikdo svědkovi neublíží. [REDAKCE] nadává jemu a matce, sestře [REDAKCE] a švagrovi. [REDAKCE] jim také nadává. Nezletilá [REDAKCE] je v [REDAKCE]. [REDAKCE] je synovec, ten s nimi nebydlí, bydlí zatím v Plané, protože opravují dům.

26. **Svědčyně** [REDAKCE] k věci uvedla, že obžalovaný žil s její dcerou zhruba 4 roky a dle ní se tam objevil v lednu 2016, možná 2017. [REDAKCE] byla malá, byly jí asi dva roky a on ji měl rád. Bydlel vedle ní, bílil jí, dělal jí vypínač, řezal dřevo a pracoval i u sousedů. Dělal sousedce vodovod. Pracoval v lomu asi dva roky a jelikož měl zdravotní problémy, neměl sluch, tak tam musel skončit. Mezi obžalovaným a její dcerou to probíhalo tak, že se hádali, svědkyně jim říkala, aby se nehádali a měli se rádi. Poté, kdy skončil v lomu tak byl asi dva měsíce někde ve Studené a poté byl na podpoře, do doby než byl zadržen. Dle svědkyně měl sehnanou novou práci. Dcera se s obžalovaným hádali asi tak dvakrát v týdnu. Poté, kdy obžalovaný přestal pracovat v lomu, tak u nich žádná změna nenastala. Do jejich domácnosti, tedy k dceři, chodila na návštěvu každý den, chodili tam i [REDAKCE] a [REDAKCE]. Svědkyně je vyháněla, protože si stále půjčovali peníze. Stalo se, že pan [REDAKCE] tam chodil na návštěvu sám a byl opilý. Potvrdila, že se s obžalovaným pan [REDAKCE] popral. Mělo to být jednou, ale svědkyně to neviděla. Svědkyně nevěděla o tom, že by obžalovaný napadl její dceru. Ohledně sousedů – [REDAKCE], uvedla, že je neustále napadají, mlátí jim na zadek atp. Ke svědkyni se obžalovaný choval dobře a nezletilou [REDAKCE], měl rád. Dával jí pusu na zadek, jinak svědkyně nic neviděla. Dále uvedla, že nevěří tomu, že by něco takového udělal. Neviděla, že by nezletilý [REDAKCE] něco udělal, svědkyně tomu nevěří a neviděla to, že by na ni sahal, že by [REDAKCE]. Nezletilou prostě jen tak otočil a dal jí pusu na zadek. Bylo to uvnitř domu a nezletilá byla svlečená. Bylo to dle jejích slov odpoledne. Nezletilá měla obžalovaného ráda s tím, že společně chodili do školky, sám ji tam ale nikdy nevedl. Proč nezletilá [REDAKCE] byla často u sousedů [REDAKCE] nevěděla, dle jejích slov chodila za jejich synem [REDAKCE]. Na obžalovaného si nezletilá nestěžovala, stěžovala si na [REDAKCE], tedy syna od sousedů, měl ji kousat a měl ji bouchnout sekýrkou. Dále svědkyně popřela, že by měla s obžalovaným intimní poměr, nicméně k dotazu, že obžalovaný uvedl, že spolu intimní poměr měli, tak uvedla, že je to pravda. Uvedla, že skutečně měla s obžalovaným intimní poměr, bylo to dle jejích slov párkrát. Její dcera [REDAKCE] na ni žárlila a bylo to poté, co se dozvěděla, že jí sahal na prsa a z toho usoudila, že mají vztah. Dále svědkyně uvedla, že měli s obžalovaným pohlavní styk a jednalo se o dva případy. Dle ní obžalovaný si dal pouze pivo a skleničku vína, jinak nic nepil, pokud měl příležitost, tak si dal i tvrdý alkohol. Pod vlivem alkoholu se dle svědkyně choval obžalovaný dobře, na ni nikdy nebyl agresivní a agresivní byl na její dceru [REDAKCE]. Na nezletilou [REDAKCE] agresivní nebyl, agresivní byl i na sousedy a s těmi se i hádal a sprostě si nadávali. Nezletilá [REDAKCE] je v současné době v [REDAKCE]. Ke své dceři [REDAKCE] uvedla, že v současné době se má dobře, má nový vztah. To, co se mělo odehrát mezi obžalovaným a nezletilou, neřešila s [REDAKCE], protože o tom nevěděly. Nezletilá [REDAKCE] měla nejradši matku, potom obžalovaného a následně svědkyni. Sousedy moc ne a dále uvedla, že měla nezletilá velmi pěkný vztah k jejich dvěma psům, které chodily společně venčit.

27. Na otázku, proč uvedla na policii, že s obžalovaným žádný intimní vztah neměla, tak uvedla, že to neřekla, protože chvátala na autobus. Dále svědkyně k dotazům uvedla, že jí obžalovaný píše z věznice s tím, že svědkyně mu odepisuje. Požádal ji o peníze, nějaké mu poslala. Nevěří tomu, že

by měl nějaký intimní vztah s nezletilou [REDAKCE], v podstatě se to dozvěděla, až když tam přijela policie. Měla se s tím chlubit někde i svědkyně [REDAKCE]. Dále uvedla, že v době, kdy žila její dcera [REDAKCE] s obžalovaným, tak žádný jiný vztah neměla.

28. Ve věci byly vypracovány znalecké posudky.

29. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie sexuologie, který zpracovala **MUDr. Želmíra Herrová** vyplynulo, že obžalovaný v době spáchání trestného činu trpěl disociální psychopatií, zneužíváním alkoholu a nekonvenční sexualitou se sadistickými rysy. Všechny tři poruchy jsou rozvinuty do značného rozsahu. Disocialita je z hlediska společenské nebezpečnosti výrazná, alkoholismus je extrémně vyvinutý bez známek závislosti a pokud jde o nekonvenční sexualitu se sadistickými rysy ten má výrazné behaviorální projevy v kontextu vztahů s různými osobami, co do pohlaví a věku. Základem je zastrašování, pokořování, také způsobování bolesti. Obžalovaný v době spáchání trestného činu trpěl externím požíváním alkoholu bez známek závislosti. V době spáchání trestného činu obžalovaný trpěl sexuální deviací, nekonvenční sexualitou se sadistickými rysy v značném rozsahu. Obžalovaný v době spáchání trestného činu mohl rozpoznat protiprávnost svého jednání, a toto jednání mohl ovládat podstatně snížene z důvodu přítomnosti nekonvenční sexuality se sadistickými rysy. Ovládací schopnosti byly v inkriminovaných dobách podstatně snížene a rozpoznávací schopnosti byly v inkriminovaných dobách plně zachovány. Obžalovaný v současné době je schopen chápat smysl trestního řízení. U obžalovaného jsou přítomny známky sadismu, jak v objektu sexuálních preferencí, tak v sexuálním uspokojování. Prognóza dalšího sexuálního vývoje u obžalovaného je zlá, není naděje, že by mohl profitovat z ochranného léčení sexuologického ústavního jednak z důvodu disociální psychopatie a jednak z důvodu přítomnosti alkoholismu. Pobyť obžalovaného na svobodě s ohledem na zjištěné skutečnosti je nebezpečný a vyžaduje uložení zabezpečovací detence.

30. Znalčyně stvrдила své závěry znaleckého posudku při hlavním líčení a nad rámec dále uvedla: U obžalovaného nenašla žádné fyzické znaky, které by svědčily o závislosti na alkoholu (třes rukou, výrazné pocení), nicméně zneužívání alkoholu je velmi významné, výrazné, obžalovaný má velmi vysokou toleranci alkoholu i v tomto posledním období jejího posuzování. Co se týče ovlivnění sexuálního chování alkoholem, tak v tomto případě šlo o odbrždění zábran. Ohledně vyjádření v rámci etnika, tzn. dávat pusy dětem na [REDAKCE] a [REDAKCE], tak k tomu znalčyně uvedla, že je důležité to, že se dotýká ústy genitálu dítěte, což je orogenitální aktivita, toto se v konvekční sexualitě nestává, člověka bez porušené sexuality toto nenapadne. Dotýkat se ústy genitální oblasti už znamená pokročilé stádium aktivace sexuálně motivačního systému, s tím se nedá nic dělat, to už tak v biologii prostě je. Základ u obžalovaného leží v nekonvekční sexualitě, alkohol v tom hraje zanedbatelné ovlivnění, ten s tím nic nedělá. Při samotném vyšetření u fotografií použitých u vyšetření žádný popis není. Obžalovaný je tak výrazně v disociálu osobnosti, kdy znalčyně jako člověk, který se zabývá léčbou sexuálních deviantů, by byla bláhová, kdyby si myslela, že tento člověk díky té své disociální poruše by byl ochotný akceptovat různá pravidla psychoterapeutické léčby. Nelze to zvládnout. Když obžalovaného vyšetřovala, tak vysloveně ke konfliktu nedošlo, ani nemohlo dojít, neboť byl přivezen eskortou. Vyšetření neprobíhalo úplně hladce, ze strany obžalovaného došlo k určitému odmítání, byl u něho přítomný negativismus, odpor proti vyšetření. Porucha sexuální preference je i to, když se člověk sexuálně vyžívá v nějakých manipulacích zotročování, ponižování, bití nebo v něčem takovém. Je úplně jedno, jestli manipuluje, zotročuje, bije dospělou osobu nebo dítě, nebo naopak muže nebo ženu. Tady na tom objektu ani tak moc nezáleží jako na té aktivitě. Aktivita je to, co popisuje nekonvenční sexuální systém.

31. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie – klinická psychologie **Mgr. Miluše Pixové** a z jejích závěrů vyplynulo, že u obžalovaného aplikované psychodiagnostické techniky nesvědčily pro přítomnost závažné patologie ve smyslu

psychotického prožívání, depresivity anebo závažného organického poškození mozku. Osobnost posuzovaného je za hranicí širší normy, kdy dominují rysy disociální a emočně nestabilní – impulzivní. Disociální rysy se u obžalovaného projevují sklonem k pragmatickému zacházení s realitou, tu přizpůsobuje dle svých potřeb. Nesouzní s běžnými společenskými konvencemi a tíhne k jejich porušování. Má tendenci externalizovat pocity viny své problémové chování, které není v souladu s konvencemi má snahu omlouvat, racionalizovat, popř. přesouvat vinu na druhého člověka. Má tendenci kontrolovat situaci, vystupovat autoritářsky a uplatňovat moc. Na případné útoky týkající se jeho sebehodnocení reaguje impulzivně a agresivním způsobem. Používaná dominance slouží jako obrana před vnějším zpochybněním. Rysy emočně nestabilní – impulzivní se u obžalovaného projevují problematickou kontrolou emočních impulzů, nízkou frustrační tolerancí a nezdrženlivostí v uspokojování potřeb, kdy tyto má sklon uspokojovat ihned a bez většího odkladu. Jeho kapacita pro sebeuvědomění a introspekci je limitovaná. Jeho styl zvládnání a řešení problémů v zátěžových situacích je nepředvídatelný, motivy jeho jednání vychází z momentálního nápadu dané situace a jeho cílem je problém si zjednodušit. Nezvažuje dostatečné důsledky svého jednání. Nálada je proměnlivá a nevypočitatelná, s převahou negativního afektu. Ve stresových a zátěžových situacích má posuzovaný sklon jednat impulzivně a bez dostatečného promyšlení případných následků. Tyto impulsivní reakce budou agresivně zabarvené a budou mít charakter explozivních reakcí, které budou nepřiměřené vyvolávajícímu podnětu a kdy kontrola tohoto afektu bude slabá. V testovaných metodách se projevila zvýšená citlivost a pozornost posuzovaného vůči sexuálním podnětům, než je obvyklé u běžné populace. Při uspokojování sexuálních potřeb nediferencuje příliš vhodnost objektu ve smyslu adekvátnosti sociálního kontextu a norem, jeho jednání je impulzivní, nepromýšlí důsledky. (př. poměr s matkou partnerky). Ze spisové dokumentace bylo rovněž patrné použití sexuálního chování jako prostředku pro získání mocenské převahy nad druhou osobou, což koresponduje s disociálními rysy posuzovaného. Ohledně aktuálního výkonu posuzovaného v inteligenčním testu, tak ten odpovídá ve srovnání s populací průměru. Profil kognitivní výkonnosti je výrazně nerovnoměrný. Rozložení výkonnosti v jednotlivých oblastech odpovídá poměrně dobrému vrozenému inteligenčním potenciálu a zároveň méně podnětnému kulturnímu prostředí, ve kterém obžalovaný vyrůstal a působil. Slabších výsledků dosahuje obžalovaný v oblasti všeobecné informovanosti a schopnosti verbální abstrakce. Dobrých výsledků dosahoval obžalovaný v oblasti praktického úsudku a konstrukčních dovedností – kde výkon odpovídá vyššímu průměru. Mírně oslabené je pracovní tempo a pružnost pozornosti u úloh, které jsou monotónního rázu a vychází z osvojených školních vědomostí. V oblasti rozumových schopností není aktuálně přítomna porucha, která by významně snižovala schopnost obžalovaného objektivně chápat reálné skutečnosti anebo se adaptovat v běžném sociálním prostředí. Běžné společenské morální normy nejsou u obžalovaného zvnitřnělé, jeho hodnotová orientace je pragmatická, egocentricky zaměřená, určovaná jeho osobnostními potřebami a vlastním prospěchem. U obžalovaného byla zjištěna zvýšená pohotovost k vybavování agresivních vzorců chování a zvýšený tlak agresivních impulsů na jeho prožívání a chování. Výrazně častěji než druzí lidé má tendenci reagovat na stresové situace, dysforii a konflikty agresivně. V případě posuzovaného není agresivita chorobně motivovaná, ale vyplývá z jeho osobnostních charakteristik. Obecná věrohodnost obžalovaného je snížena z důvodu přítomnosti disociální rysů osobnosti. Ohledně výkonu v oblasti krátkodobé auditivní paměti a vizuální paměti krátkodobé i oddálené odpovídá průměru. Schopnost obžalovaného ukládat informace do paměti, bez zkresení je uchovat a následně i v dobré kvalitě vybavit, není výrazně narušena, ve srovnání s populací odpovídá průměru. Osobnost posuzovaného je za hranicí širší normy. Ve vývoji osobnosti posuzovaného se nepředpokládají do budoucna žádné výraznější změny. Vztahy posuzovaného jsou instrumentálního rázu, vůči druhým osobám nerozvíjí zralý reciproční vztah, spíše využívá druhé lidi pro uspokojení dílčích potřeb. Ve vztazích není vnímavý pro potřeby a přání druhých. Obžalovaný udává svůj vztah s dcerou [REDAKCE] jako bezproblémový s tím, že jej má dcera ráda a vyžaduje s ním kontakt. Toto je však v přímém rozporu se zprávou OSPOD [REDAKCE], kde když přišla s obžalovaným jeho družka

pro dceru, tak na to nezletilá reagovala hysterickým křikem a pláčem. Z výpovědi obžalovaného pak je zjišťováno, že s [REDAKCE] byl problematický a konfliktní vztah, vyskytovaly se slovní i fyzické potyčky. Družka rovněž podala na obžalovaného trestní oznámení. Svědkyně [REDAKCE] byla vzhledem ke své symplexní povaze a naivitě obžalovaným ovládána a přes slovní a fyzické útoky s ním zůstávala. V době znaleckého zkoumání udává obžalovaný ukončení tohoto vztahu poté, co partnerka zjistila jeho opakovanou nevěru s její matkou. Dle obžalovaného na něj partnerka z pomsty podala trestní oznámení a od té doby spolu nejsou v kontaktu. Obranné mechanismy obžalovaného jsou v souladu s jeho strukturou osobnosti, v popředí je acting-out (odehrávání) a onipotentní kontrola, devalvace. Prognóza resocializace je problematická z důvodu přítomnosti disociálních a emočně nestabilních rysů osobnosti obžalovaného a rovněž z důvodu opakovaného páčání trestné činnosti a opakovanému pobytu ve výkonu trestu.

32. U hlavního líčení znalkyně stvrdila své závěry znaleckého posudku a dále dodala. Ohledně alkoholu tak pracovala s tou otázkou, že posuzovaný užíval alkohol, ale nebylo zjištěno, že by byl závislý na alkoholu, ale spíše většinou v tomto případě se jednalo o takovéto disociální pití, kdy člověk si připíjí a snižuje tu tenzi nebo nepohodu. Obžalovaný neoddaluje svoje potřeby. Obžalovaný vyjadřování nesouhlasu rozumí, myslí si, že nejenom co se týká té nezdrženlivosti nebo že nemá takové zábrany, ale že to sexuální chování může být hodně ovlivněné právě i tím, že má možnost projevit dominanci nebo si vzít, co je k dispozici – tak si to vezme, že to nemusí být jenom v rámci nezdrženlivosti, ale i v rámci těch disociálních rysů, kdy tam uplatňuje tu svoji pozici. Pokud posuzovaný nebude rozčilený nebo nebude v nějaké nepohodě, tak tam nejsou důvody, aby jednal agresivně. Jeho rozhodování je zcela vědomé. Znalkyně zaznamenala větší pozornost k sexuálním podnětům v rámci testového materiálu, než bývá běžné. Ale nezaznamenala, že by tam byla větší preference vůči dětem, spíše ta sexualita byla vcelku bezvýběrová a jednání motivováno spíše osobností.

33. Dále byl ve věci vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, zvláštní specializace klinická psychologie ohledně družky obžalovaného svědkyně [REDAKCE], kdy ze závěrů tohoto posudku, který zpracovala **PhDr. Jindřiška Záhorská**, vyplynulo, že u posuzované se aktuálně neobjevují znaky svědčící pro psychické onemocnění v pravém slova smyslu, tedy psychózu. Její osobnost je symplexní, individualisticky formovaná s akcentovanými osobnostními rysy emočně nestabilními, nezralými, impulzivními, znaky neurotické. Její kontakt s realitou je v normě, nejsou přítomny psychotické fenomény. Zvýrazněno mírně je úzkostné ladění, obecně jsou zvýšeny sklony k úzkostně fobickým dekompenzacím v zátěži. Normoforická. Adaptabilita je pozvolná. Myšlení je rigidní, nepružné, v zátěži nedostatečně využité. Interpersonální kontakty zvládá navazovat omezeně, sociální situace jsou pro ni značně nepřehledné. Výraznější je zaměření na materiální svět, který je plošší, méně barvitý, pro posuzovanou přehledný. Sebevědomí je zvýrazněné, místy až překompenzované, chybí aktivní participace na rozvoj pozitivních mezilidských vazeb. Posuzovaná se obtížně prosazuje, potlačeny jsou agresivními rysy, a to i ve společensky akceptovatelných situacích. Primární impulzivní agresivita není zvýrazněná. Frustrační tolerance je snižena. V prvotní zátěži se nechává plně zahltit emocemi, jednání může následně impulzivní se sníženou kontrolou. Ohledně neverbálních intelektových schopností se aktuálně u posuzované tyto nacházejí v pásmu mírného podprůměru, pod hranicí defektu, tedy v pásmu LMR. Psychomotorické tempo pomalé, kolísavá koncentrace pozornosti. Aktuální paměťové schopnosti se nacházejí v pásmu mírného podprůměru pod hranicí defektu, tedy v pásmu LMR. Znaky mírného organického postižení. Pokud má dostatek času k přizpůsobení, seznámení a orientaci se v situaci, je schopna zapojit alespoň částečně racionální mechanismy. Nejčastěji si psychicky ochranný mechanismus posuzovaná volí popření a únik. U posuzované bude problematické zejména zapamatování a produkce časové linie, abstraktní návaznosti jevů a složitější analýzy situace. Popis situací napadení je ze strany poškozené autentický,

s neměnnou základní kostrou. Průběh popisu soužití a útoků je však nekonzistentní, nestabilní, se záměnou dějových i časových linií, vynecháním, či přidáním obsahu v jednotlivých výsledcích a v rámci znaleckého vyšetření. Je přítomen autentický, přiléhavý emotivní i vegetativní doprovod. Informace, které by mohly být vnímány pro ni jako ohrožující (sexuální zneužívání nezletilé), sděluje selektivně. Z tohoto důvodu je hodnocena specifická věrohodnost poškozené jako snižena. U poškozené nebyly přítomny znaky vyskytující se u syndromu týrané osoby v plné míře. Vztah k pachateli je ambivalentní, aktuální s převažující negativním laděním. Nemá tendenci pachatele vyvíňovat. Objevují se sklony bagatelizovat napadání, snižovat závažnost jednání, přítomny jsou návraty k pachateli. Při analýze násilí je patrné zintenzivňování násilných forem, násilí bylo poměrně silného rázu již od počátku. Nejsou patrná období klidu a napadání, nebyl přítomný jasný spouštěč konfliktů. Ve vztahu byla patrná asymetrie, ale posuzovaná se na mnoha konfliktech, zejména verbálních, sama aktivně podílela. I s ohledem na intenzivní formu násilí vůči poškozené, ať už verbálního, tak i fyzického charakteru, tak tyto formy násilí nesplňují veškeré znaky, na jejichž základě by bylo možné z forenzně psychologického hlediska hovořit o domácím násilí dle jasně daných kritérií, lze popisované jednání zhodnotit jako výrazné vztahové násilí.

34. Znalkyně své závěry stvrdila u hlavního líčení a dále dodala. Ohledně paní [REDAKCE] s ohledem na snížené intelektové schopnosti je nutno brát na zřetel, že je schopna vypovídat méně detailně, bude třeba jí klást jednotlivé dotazy k jednotlivým událostem a k těm se potom bude vyjadřovat. K jejímu vztahu k pachateli znalkyně uvedla, že na jednu stranu udávala, že má z něho strach, nechce se s ním setkat, soužití bylo konfliktně nepříjemné, na druhou stranu sděluje, že je měl přece jenom rád, sám o sobě by jim příliš neubližil, má tendenci bagatelizovat jeho jednání. Popisuje, že bylo fyzické násilí přímo poměrně intenzivní formy, zároveň byla schopna říct, že to vlastně není špatný člověk, že vlastně ubližovat nechtěl. Ohledně toho, co bylo obžalovanému kladeno za vinu, tak svědkyně uvedla, že se mělo jednat o znásilnění nebo sexuální zneužívání, ona sama o tom údajně nevěděla, dozvěděla se to až ve chvíli, kdy trestní oznámení podali sousedé. S ohledem na toto je rozhodně možné uvést, že tato situace není neobvyklá. To, že by matka nevěděla o sexuálním zneužívání vlastního dítěte, se běžně stává. Je potřeba přihlídnout právě k intelektuálním schopnostem, kdy ona ve výsledcích popisuje nějaké chování, které by člověk s vyššími intelektovými schopnostmi hodnotil jako rizikové, tak ona vysvětluje, že partner jí řekl, že takto se běžně chová i ke své vlastní dceři, že to není nic špatného a ona jeho názor přijala za vlastní.

35. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie klinická psychologie, který vypracovala znalkyně **Mgr. Petra Popelková**, vyplynulo následující. Znalecký posudek se týkal nezletilé [REDAKCE] a znalkyně v hlavním líčení odkázala na své závěry znaleckého posudku, který je obsažen v písemné podobě ve spisu. Z těchto závěrů vyplynulo, že u nezletilé [REDAKCE] celkový psychický vývoj probíhá nerovnoměrně. Je zde patrné vývojové opoždění, a to zejména v oblasti kognitivních schopností, vývoje řeči a sociálních dovedností. Rozumové schopnosti jsou nerovnoměrně rozvinuté, aktuálně v pásmu podprůměru, paměťové schopnosti slabě průměrné. Osobnost je dětská, výrazně nezralá, vývoj osobnosti je ovlivněn souběhem méně příznivých faktorů jako je riziková pre a perinatální anamnéza, heredita, citová deprivace, zanedbanost, vliv neblahých sociálních zkušeností a traumatizujících zážitků z rodinného prostředí. Společensky je orientovaná spíše jako introvert, je emočně nevyrovnaná, zranitelná, úzkostná. Hůře se vyrovnává s psychickou zátěží, se stresem, negativní emoce potlačuje, obtížně se jich zbavuje, užívá psychologické obranné mechanismy převážně únikového typu jako je desocializace, potlačení, popření, regrese. Při nadlimitní zátěži reaguje psychosomaticky (bolesti břicha), rozvoje neurotických potíží (strachy, enuréza, noční můry). Sebekontrola rozvinuta adekvátně věku, dokáže odložit uspokojení své aktuální potřeby, podřídí se autoritě, respektovat pravidla a omezení. Sociální kontakty navazuje bázlivě, nejistě, zdrženlivě, delší dobu trvá, než si někdo získá její důvěru. Charakter jejích sociálních vazeb je ovlivněn deprivací a neblahými

zkušenostmi, vztahům chybí důvěra a citová hloubka. Obtížně navazuje přátelské kontakty s vrstevníky, ostatním málo důvěřuje. Pokud jí někdo věnuje pozornost a věnuje se jí, může se na něj neadekvátně navázat. Posuzovaná disponuje podprůměrnými kognitivními schopnostmi, ty jí umožňují běžné vnímání a chápání věku přiměřených událostí. Vzhledem k opožděnému vývoji řeči a omezeným vyjadřovacím schopnostem má posuzovaná potíže s verbalizací prožitého. Přesnost a úplnost vybavených vzpomínek je ovlivněna také katatymními procesy, katatymním zkreslením vzpomínek, což je proces nevědomý a je obsažen v psychologických obranných mechanismech a napomáhá oběti trestného činu při prožitcích strachu bezmoci a ponížení, aby byla schopna skutečnost lépe akceptovat. Specifická věrohodnost je znalcem hodnocena jako převážně zachovalá. Základ výpovědi (kdo, co jak) je konstantní v čase, sdělení je nestrukturované, přirozené, nepůsobí jako naučené, odpovídá úrovni jejích rozumových i verbálních schopností. Obsahuje jednoduchý popis děje, konverzace, užívá výrazy, které odpovídají jejímu věku (pipina), neverbální projev odpovídá verbálně sdělovanému, není patrná mstivost vůči obviněnému. Opak znakem svědčícím proti je snížená obecná věrohodnost posuzované. Znaleckým zkoumáním nezjištěna možnost indoktrinace druhou osobou. Posuzovaná nebyla znaleckým zkoumáním shledána více sugestibilním jedincem, než odpovídá dětem jejího věku. Návod druhé osoby ve smyslu co a jak má posuzovaná vypovídat znaleckým zkoumáním zjištěn nebyl. Posuzovaná je dítětem předškolního věku a je zcela závislá na dospělých osobách ve svém nejbližším okolí. Obžalovaného vnímala jako rodičovskou autoritu, kterou respektovala a postupem času se jí i bála. Netroufla si mu odporovat, navíc byla přítomna násilnému chování otce vůči matce, která se mu podřizovala a měla z něj strach. Zpočátku se sice bránila chování otce, které jí bylo nepříjemné, spojené s bolestí, nechápala jeho smysl, časem však rezignovala a upadla do pocitu bezmoci. Posuzovaná pochází z rodinného prostředí, kde strádala neuspokojením svých potřeb, nedostatečnou péčí a nevhodným a zlým nakládáním s její osobou, a to ze strany dospělých. Vykazuje znaky syndromu CAN – týraného, zanedbaného a zneužívaného dítěte. V současné době (v době vypracování znaleckého posudku) se jevila posttraumatická porucha stabilizovaná a její příznaky začínají velmi pomalu odeznívat. Posuzovaná se dostala do bezpečí, dostalo se jí péče a pozornosti, kterou potřebovala. Z dlouhodobého hlediska se však následky sexuálního zneužívání mohou dostavit s nástupem pohlavního dospívání a mohou vést k poruchám sebehodnocení, depresi, suicidálnímu jednání, zneužívání návykových látek, v pozdějším věku také k sexuálním poruchám, potížím v partnerských vztazích, v rodičovské roli apod. Znalce na závěr uvedla, že po konzultaci s pedopsychiatrem dospěla k závěru, že všechny projevy chování popsané ve spisu, v předchozích psychologických vyšetřeních a popsané znalcem psychologem mají sice aktuálně frustrní charakter, ale naplňují plně diagnostická kritéria pro PTSP (posttraumatickou stresovou poruchu).

36. U hlavního líčení dále dodala, že ohledně současné doby, a to zejména ohledně posttraumatické stresové poruchy by k těmto závěrům musela mít poškozenou dispozici. Lze to jen těžko odhadovat. Znalce však uvedla, že je pravdou, že během pobytu nezletilá v [REDAKCE] bylo zřejmé, že se jí psychický stav nejprve stabilizoval a postupně se pomaličku začal zlepšovat. Dále znalce uvedla, že v průběhu pozorování i v analýze metod jsou všechny náznaky toho, co ta dívka prožila, jak to prožívala, jaký je postoj vůči nevlastnímu otci, jemně zachyceny. Jsou tam i velmi specifické detaily, se kterými se člověk málo často setkává, a to je třeba v kresbách, kdy se tam objeví nápadná snaha a potřeba oddělit toho člověka od rodiny, tzn. vzdálit ho co nejdále, protože má velký pocit ohrožení. Dále pak upozornila na zajímavý detail znázornění pohlavních orgánů, což není úplně časté i u těch sexuálně zneužívaných dětí. Bylo to varující a zvláštní, protože i když má fyziologický věk zhruba 5 let a kousek, ona je mentálně minimálně o rok zpátky, takže i to, že se tam objevují tyto signály, rozlišování pohlaví a vůbec zdůrazňování pohlaví jako takového, je neadekvátní i vzhledem k jejímu mentálnímu věku. Dále znalce vysvětlila, že pojem frustrní příznaky chování znamená, že příznaky nejsou plně rozvinuté, nejsou tak výrazně manifestované, nejsou tak nápadně zjevné, tzn. že ty příznaky tam jsou, ale nejsou tak markantní a tak výrazné

v celé komplexnosti, jak je to popsáno v mezinárodní klasifikaci nemoci. Z psychologického hlediska spočívá její bezbrannost v tom, že se to děje ze strany nejbližší osoby, rodičovské autority, která má být záštitou bezpečí, vřelosti, je to úplně ten nejdůležitější člověk, který jí má ochránit před celým světem. Tam se tvoří úplně ten základ důvěry v lidi, ve svět okolo atd. V tom je to markantní poškození a ublížení, že ten nejbližší člověk jedná vůči dítěti tak, že je schopen ho ohrozit, způsobit mu bolest, zastrašovat ho a vytváří v dítěti strach a ponížení. Neměla oporu vůbec v nikom, nebyla schopna najít účinnou obranu, volila úniky, protože nic jiného jí nezbyvalo, ona viděla, že ani matka se neubrání, ani jiní lidi, že opravdu není úniku, tak neměla žádnou možnost, protože se nikdy nedočkala žádné pomoci. Uzavřela se do sebe, křičela, zjistila, že to nemá smysl, tak se uzavřela a trápila se tím sama uvnitř a rozvíjely se u ní potíže typu bolesti břicha špatné sny, pomočování atd. Znalkyně se vyjádřila i k tomu, zda je vůbec věrohodné tvrzení obžalovaného, že poškozená dokázala přesto všechno, co jí dělal obejmout a že mu dala pusy, tak uvedla, že takovéto nepochopitelné způsoby chování vyplývají z toho, že to je dívka zanedbaná a citově deprimovaná. Pokud jí dá někdo náklonost, péči, vřelost, tak ona, protože má nedostatečný pocit emočního sycení vřelosti a náklonnosti, tak je schopna i přilnout a projevovat náklonost i k lidem, kteří se k ní v jiných situacích chovají ošklivě, působí bolest atd. Právě tato paradoxní vazba nasvědčuje tomu, že její emoční život je nenaplněný a dívka citově strádá. Dále pak znalkyně jednoznačně uvedla, že [REDAKCE], tedy poškozená nezletilá, nemá k nikomu v rodině tu základní a bezpečnou vazbu, aby měla nějakou citovou kotvu, té dívence toto chybělo a nemá to ani ve své matce a ani nikde jinde v okolí. K nikomu jinému si nevytvořila náhradní citovou vazbu. Nejsilnější citovou vazbu má ke psům, které rodina měla „[REDAKCE] a [REDAKCE]“.

37. Krajský soud v rámci hlavního líčení provedl listinné důkazy, které měl k dispozici. Jednalo se o protokol o ohledání místa činu a fotodokumentace, kde je řádně ohledáno místo bydliště poškozené nezletilé, obžalovaného a jeho družky [REDAKCE], včetně plánku obce, a rovněž pak detailní fotografie bydliště včetně jednotlivých místností a sousedních domů. Dále měl soud k dispozici dopisy, které byly psané obžalovaným a adresované především paní [REDAKCE]. Z usnesení o odložení věci vedeného pod SKPR-141994/Tč2019-020312 je konstatováno, že se jednalo o napadení, kterého se dopustil obžalovaný, a to úderem otevřené dlaně vůči poškozenému [REDAKCE]. Dále se pak jednalo o napadení otevřenou dlaní poškozené [REDAKCE], kterou dále urazil vulgárními výrazy „svině, špína“. U poškozeného [REDAKCE] bylo shledáno krvácení z nosu a ze rtu.

38. Ze zprávy z Nemocnice z [REDAKCE], která byla zaslána prostřednictvím sociální pracovnice vyplynulo, že nezletilá [REDAKCE] byla provedena v doprovodu policie a sociální pracovnice pro susp. sex. zneužívání. Jednalo se o to, že na policii byla nahlášena informace od očitého svědka, že na podzim 2018 byla holčička zneužita nevlastním otcem, druhem matky. Svědek byl situaci přítomen a mělo být popisováno jednání obžalovaného v tom smyslu, že tento měl [REDAKCE]. Jedná se o souhrnnou zprávu, kdy nezletilá byla hospitalizována od 21.1.2020. Dále zjišťováno z této zprávy, že bylo provedeno konzilium, a to 22.1.2020 na gynekologické ambulanci. Jednalo se v té době o nezletilou dívku ve věku 5 let a 1 měsíc. Z tohoto vyšetření mimo jiné vyplynulo, že u č. 11 deflorační zářez cca 3 mm přesahující bazální linii. Jinak bylo v podstatě zjištěno vše v normálu, bez poranění a deformit. Dále zpráva obsahuje průběh hospitalizace, kdy jak již shora uvedeno byla nezletilá přijata pro důvodné podezření na pohlavní zneužívání. Základní odběry bez pozoruhodností. Sumatický nález bez zjevných známek traumatu a jednalo se o nález pouze jednoho drobného hematomu staršího data na bérce LDK. Za hospitalizace holčička odmítala komunikovat s muži, stydlivá, pomalu navazovala kontakt, s ženami po chvíli komunikovala. Bylo domluveno psychologické vyšetření s [REDAKCE].

39. Z ambulanti zprávy nemocnice [redacted] bylo zjištěno, že dne 21.1.2020 byla ošetřena [redacted], která byla napadena přítelem a dostala pěstí do nosu.
40. Ze zprávy ohledně nezletilé [redacted], kdy se jednalo o psychologické vyšetření dne 23.1.2020 bylo zjištěno, že gynekologické vyšetření prokázalo sexuální zneužití. Psychologické vyšetření nelze prokázat víc než psychologické trauma. Dítě úzkostné, nedůvěřivé, bojácné, přijela málo oblečená, nepočítali s převozem přes parkoviště, proto nabídnut svetr hlavu. Holčička se přes již vcelku dobré přizpůsobení začala bránit a plakat, přijala pouze deku na tělo. Nelze vyloučit i opoždění rozumových schopností, psycholožka usuzuje jen s kresebních výtvorů, které neodpovídají jejímu věku. Závěrem je doporučováno k problematice sexuálního zneužití se možná bude vyjadřovat znalec, není vhodné o tom hovořit dříve, opakované výpovědi by mohly poškozovat dítě i zmařit výsledek znaleckého zkoumání. Jedná se o zprávu [redacted].
41. Dále měl soud k dispozici zprávu, a to velmi podrobnou z [redacted] – centrum pro děti a rodinu [redacted], kdy v tomto zařízení v současné době je nezletilá umístěná. Ze závěru z vyšetření v tomto zařízení vyplynulo, že je u ní dán opožděný psychomotorický vývoj, aktuálně v pásmu podprůměru. Rodinné prostředí málo podmětčné, ohrožující socio-emoční vývoj dětí, nestandardní vztahy v rodině, nezodpovědný přístup matky vůči dívce. Dále agresivita otce vůči dívce i matce. Po stránce osobnosti je [redacted] výrazně introvertní, úzkostná, se psychosomatickými obtížemi, v chování projevy psychické deprivace. Byl u ní zjištěn zjevný negativní postoj k mužům, velmi citlivě reaguje na případné dotyky (odtahuje se). Chování vykazuje známky sexuálního zneužívání. Nezletilá velmi citlivě reaguje na změny – přechody do jiného prostředí, nové osoby. Objevuje se strach a nedůvěra. K matce má kladnější vztah, mluví o ní a chtěla by za ní. [redacted] spontánně poukazuje na násilí v rodině – otec byl na matku i na ni agresivní. Otce vnímá negativně, má z něj strach. Při prvním sezení bez zábran popisovala nevhodné chování otce vůči ní, v průběhu terapie dívka umísťuje „otce mimo rodinu“, je patrné její odmítání vůči němu. Tuto zprávu a vyšetření provedla [redacted] – psycholog viz č.l. 333 spisu.
42. Dále měl soud k dispozici velmi podrobnou zprávu Městského úřadu [redacted], odbor sociálních věcí – oddělení sociálně-právní ochrany dětí. Je zde popsán velmi podrobně rodinný život nezletilé včetně charakteristik jak obžalovaného, tak matky. Podstatné v této věci je i to, že nezletilá [redacted] navštěvovala od září roku 2018 Mateřskou školu ve [redacted]. Ze zprávy mateřské školy bylo zjištěno, že [redacted] se do kolektivu zapojovala pouze omezeně, její vyjadřovací a pohybové schopnosti byly na malé úrovni. Začala navštěvovat logopedické centrum na doporučení, působí velmi uzavřeně, nejraději si hrála sama. [redacted] do školky vodila její matka a také ji i vyzvedávala. Pouze jednou přišla do školy pro [redacted] s obžalovaným, na tuto skutečnost [redacted] reagovala hysterickým křikem a pláčem, přestože se běžně nijak neprojevovala. Tato zpráva je rovněž podpořena a doložena i zprávou Mateřské školy [redacted], která v podstatě popisuje shodné chování nezletilé vůči obžalovanému. V této souvislosti měl i soud k dispozici usnesení o předběžném opatření, a to o umístění nezletilé do zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc [redacted].
43. Z rodného listu nezletilé [redacted] vyplynulo, že skutečně jako otec byl zapsán obžalovaný, a to souhlasným prohlášením jak obžalovaného, tak matky nezletilé, a to na Městském úřadu v [redacted], kdy soud měl rovněž v tomto případě i doslovný výpis z matriční knihy.
44. Ohledně obžalovaného měl dále soud k dispozici hodnocení zaměstnavatele včetně mzdy, která mu byla vyplácena i zprávu o tom, že s obžalovaným byla uzavřena dohoda o ukončení pracovního poměru, a to ke dni 27.3.2019 z důvodu zdravotní nezpůsobilosti. Ohledně pracovní morálky byl

obžalovaný hodnocen tak, že jeho pracovní morálka byla dobrá, a to s výjimkou několika pozdních příhodů. Na pracovišti jsou prováděny namátkové dechové zkoušky na alkohol. V případě obžalovaného nebyl alkohol na pracovišti zjištěn. Dále z opisu evidence přestupků ohledně obžalovaného bylo zjištěno, že tento má tři záznamy, a to jeden záznam z roku 2016, kdy se jednalo o uložení blokové pokuty, dále pak Město [redacted] v z 28.8.2019, kdy mu byla uložena pokuta 5.000,- Kč a následně od Města [redacted] se jednalo o příkazový blok ze dne 30.10.2019 a pokuta 500,- Kč.

45.Z opisu evidence rejstříku trestů, že obžalovaný má celkem 15 záznamů s tím, že poslední záznam je odsouzení od Krajského soudu v Českých Budějovicích pobočka Tábor, a to ze dne 30.5.2003, pro trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1 tr. zákoníku s tím, že se jednalo o uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody v trvání 14 let. Tento trest byl ze strany obžalovaného vykonán dne 8.11.2016. Rejstřík trestů mj. obsahuje i záznam o tom, že obžalovaný byl rovněž v minulosti odsouzen pro pohlavní zneužívání. Další odsouzení jsou pro majetkovou trestnou činnost, ale i pro závažnou násilnou trestnou činnost. Krajský soud v této souvislosti měl k dispozici i rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp.zn. 9 T 7/2003, tedy odsouzení mj. pro trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1 tr. zákoníku a i o tom, že mu v této věci byl uložen 14 letý nepodmíněný trest odnětí svobody. Tento rozsudek měl krajský soud k dispozici včetně znaleckého posudku, který byl v této věci tehdy vypracován. Soud měl k dispozici i rozhodnutí Vrchního soudu v Praze v této věci pod sp.zn. 7 To 87/03, kdy odvolání obžalovaného bylo podle § 256 tr. řádu zamítnuto.

46.Z aktuální zprávy vězeňské služby vyplynulo, že obžalovaný se nachází ve vazební věznici od 24.1.2020, kdy podmínkám výkonu vazby se dokázal přizpůsobit bez větších problémů. Udržování vnitřního řádu a následující jsou na dobré úrovni. Chování vystupování k zaměstnancům je bez připomínek. Návštěvy u něho nejsou realizovány, nevyužívá ani možnosti telefonního kontaktu. Za období výkonu vazby nebyl kázeňsky trestán. Využívá možnosti účastnit se volnočasových aktivit zejména sledování TV a hraní společenských her.

47.Dále spis obsahuje žádost vězeňské služby ohledně souhlasu přemístění obviněného do Věznice [redacted] – nemocnice, a to na doporučení lékaře k hospitalizaci. Hospitalizace by byla předpokládána na dobu 14 dnů, nicméně tato žádost byla následně opakována a obžalovanému byl proveden drobný operační zákrok.

48.Hodnocení důkazů

49.Krajský soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich vzájemném poměru. Provedené dokazování lze považovat za dostatečné pro zhodnocení skutkových i právních závěrů. Provedené dokazování, které učinil krajský soud, jej vede k závěru, že skutek, pro který je obžalovaný stíhán, se stal. Byly provedeny důkazy, a to výslech obžalovaného, za podmínek § 102 odst. 2 tr. řádu přehrán audiovizuální záznam o výslechu nezletilé poškozené [redacted], včetně doslovného přepisu jejího výslechu z přípravného řízení, výpovědi svědků – [redacted], [redacted], znaleckých posudků znalkyně MUDr. Želmíry Herrové, Mgr. Miluše Pixové, PhDr. Jindřišky Záhorské, Mgr. Petry Popelkové a listinné důkazy včetně fotodokumentace a zpráv, které byly obsaženy ve spise.

50.Stran hodnotících úvah má soud za nutné připomenout, že v případě trestných činů proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti je typický stav, kdy proti sobě stojí tvrzení poškozené osoby a osoby, vůči které je vedeno trestní stíhání, příp. vůči svědeckým výpovědím. Ne jinak je to i v projednávané trestní věci.

51. Krajský soud proto obezřetně a pečlivě hodnotil veškerá relevantní tvrzení jak obžalovaného, tak ostatních svědků. Jejich tvrzení porovnával s obsahem dalších provedených důkazů. Je nutné v tomto směru připomenout a uvést, že výslech jednotlivých svědků v této věci nebyl nikterak jednoduchý. Jednalo se o osoby žijící v ne až tak přirozených podmínkách, zejména pak s ohledem na jejich sociální prostředí a zejména pak kvalitám přednesu jejich výpovědí a vyjadřovacích schopností. To vše musel krajský soud zohlednit při hodnocení skutkového stavu. Vyjadřovací schopnosti některých svědků byly velmi obtížně zpracovatelné s tím, že svědci v podstatě všichni uvedli, že z obžalovaného měli strach. Proto i někteří svědci byli vyslechnuti v nepřítomnosti obžalovaného, což je zachyceno i v protokolech o hlavním líčení. Rovněž jsou zachyceny i některé emotivní projevy jednotlivých svědků.
52. Obžalovaný tedy popřel, že by se dopustil jednání, které mu bylo kladeno za vinu. Byl a je přesvědčen, že se ničeho špatného a ani nezákonného vůči nezletilé poškozené nedopustil. Tuto měl rád, staral se o její výchovu, dle jeho slov podnikali s rodinou výlety. Poškozenou vodil do školky, staral se o ni. Pečoval o dům, prováděl opravy. Připustil a uvedl, že dle jeho názoru je zcela běžné líbání na „[redacted]“ a dále pak líbání na [redacted] nezletilé. Dle jeho slov je to u jeho etnika zcela běžné a normální. Doslovně uvedl, že takové jednání „je u [redacted]“ zcela běžné. Jednalo se o to, že dělal, jak sám uvedl, psa, kdy jí šimral [redacted]. To, jak sám uvedl shora, je podle jeho názoru v pořádku, nic se nestalo a poškozené žádným jiným způsobem nikdy neublížil. Rovněž ji pak netahal za vlasy, byla zavšivená a vybíral jí vši a hnidy. Celé trestní stíhání je vedeno s úmyslem se mu pomstít a obžalovaný má takový náhled, že se proti němu všichni spikli. Rovněž pak připustil i intimní poměr s matkou své družky, tedy paní [redacted]. Výpověď pak učinil obžalovaný před soudem v rámci hlavního líčení.
53. Na druhou stranu je nutné uvést, že výpověď obžalovaného je zcela vyvrácena dalšími provedenými důkazy. Jednotliví svědci pak popisují události a i rodinné vazby zcela odlišně než uváděl sám obžalovaný. Svědek [redacted], který vypovídal jak v řízení přípravném, tak i v řízení před soudem, potvrdil to, co uvedl v rámci přípravného řízení. Je zřejmé, že výpověď tohoto svědka v rámci hlavního líčení byla velmi komplikovaná. V podstatě soud využil veškeré možnosti, tzn. jednak spontánní výpověď, následně kladení otázek tomuto svědkovi, a to at' prostřednictvím soudu, příp. státní zástupkyně či obhájce a dále pak i výslech v nepřítomnosti obžalovaného, kdy svědek vždy započal vypovídat zhruba 2 – 3 věty a následně se odmlčel. Z tohoto důvodu pak musela být soudem přečtena jeho výpověď z přípravného řízení. Svědek nicméně spontánně opakovaně uváděl, že to, co uvedl na policii, je pravda a uvedl to, co viděl. Rovněž uvedl, že podával trestní oznámení. Z jeho výpovědi pak vyplynulo, že byl přítomen jednání obžalovaného, kdy tento nejméně v jednom případě, poté, když se poškozená vrátila z koupelny, tak obžalovaný tuto uchopil za nohy pod kolena, násilím [redacted], ačkoli se bránila, plakala. Tato poté, když se mu vysmekla, se schovala za něho za židli. Rovněž pak tento svědek potvrdil, že měl z obžalovaného strach a byl jím i několikrát napaden. Dále potvrdil, že byl agresivní na všechny ostatní, zejména pak pod vlivem alkoholu a potvrdil i to, že se alkohol při návštěvách konzumoval. Uvedl zcela jednoznačně, že nezletilá se obžalovaného bála, měla z něj strach. Rovněž pak tento svědek potvrdil, že [redacted], a to tak, že jí [redacted], hladil ji na prsou, [redacted] a nezletilá jej odstrkovala, nelíbilo se jí to.
54. Svědci v podstatě vypovíдали shodně jako v řízení přípravném, kdy se jednalo zejména pak o svědkyni [redacted] a [redacted]. Svědkyně [redacted] ve shodě se svědkem [redacted] popsala nevhodné chování obžalovaného k nezletilé [redacted], které podle ní mělo sexuální charakter. Osahával ji po celém těle a [redacted], a to nejméně ve třech případech, což sama i viděla. Tito svědci potvrdili, že se choval nedovoleným způsobem, sexuálně

motivovaným, kdy ji k sobě tiskl, hladil po celém těle, [REDACTED], dával [REDACTED], také na ni křičel a tahal ji za vlasy. Shodně tito svědci vypověděli, že se k nim choval agresivně, a to pod vlivem alkoholu. Rovněž pak všichni potvrdili i napadení svědka [REDACTED] obžalovaným. Dále pak ve shodě popsali, že nejvíce měla ráda nezletilá matka, pak babičku a dále sousedy a jejich psy. Rovněž pak všichni svědci potvrdili, že se při návštěvách konzumoval alkohol a popsali i jaký a v jakém množství. Svědci rovněž i popsali agresivní chování vůči družce obžalovaného, tedy k [REDACTED], která k nim několikrát přiběhla ve spodním prádle s tím, že se hádali s obžalovaným a byla i napadena. Dle [REDACTED] pak ji i ošetřovala a svědci rovněž potvrdili, že na svědkyni obžalovaný vytáhl nůž. Svědkyně [REDACTED] dále pak uvádí, že jí [REDACTED] sdělila, že měl obžalovaný nezletilou osahávat, slyšela i zoufalý křik nezletilé z koupelny, kdy ji koupal a volala na něho poškozená „aby ji nechal být“. Svědci potvrdili, že nezletilá si k nim velmi často chodila hrát a v podstatě tam byla každý den, kdy si hrála s jejich synem, příp. vnukem [REDACTED]. Svědek [REDACTED] pak nad rámec uvedl, že viděl, že obžalovaný ubližoval jak [REDACTED], tak i nezletilé [REDACTED]. Doslovně uvedl, že viděl ze dvora oknem, jak obžalovaný sahal na poškozenou, [REDACTED], [REDACTED]. Rovněž pak popsal i jednání uvnitř, kdy dle svědka měl [REDACTED]. V tomto směru však je nutné brát zřetel, že svědek [REDACTED] je v invalidním důchodu, že i svědci potvrdili, že je nemocný, a to po psychické stránce. Nicméně vypovídal v podstatě shodně jako v rámci přípravného řízení a potvrdil skutečnosti, které vyplynuly v rámci přípravného řízení. Rovněž pak uvedl, že měl z obžalovaného strach, tento byl agresivní.

55. Jak shora uvedeno, tak je zcela evidentní a zjevné, že tito svědci měli z obžalovaného strach, a to zejména s ohledem na jeho agresivitu a i to, že napadl svědka [REDACTED] a napadl i svědkyni [REDACTED]. Tyto obavy se projevíly, jak shora uvedeno, i při samotném hlavním líčení, kdy svědci velmi opatrně vypovídali a bylo nutné jim pokládat a doplňovat jak ze strany soudu, tak ze strany ostatních účastníků dotazy. To pak vysvětluje i to, že se při jednání obžalovaného vůči nezletilé v podstatě nikdo této poškozené nezastal. Rovněž pak svědkyně a tehdy družka obžalovaného [REDACTED] potvrdila, jak se obžalovaný vůči poškozené choval. Potvrdila i to, že nechala zapsat obžalovaného do rodného listu, tedy souhlasným prohlášením obou. Chtěla, aby dcera měla otce. Věděla i o skutečnosti, že obžalovaný byl dlouhodobě ve výkonu trestu odnětí svobody i za jakou trestnou činnost. Viděla opakovaně, že obžalovaný nezletilou líbal na zadek a dával jí jazyk do úst, posazoval si nezletilou na klín, dával jí ruku mezi nohy, a to dělal od počátku. Jednání se jí nelíbilo, pokud obžalovaného upozornila, tento říkal, že je to zcela normální. Nikdy si nemyslela, že by obžalovaný poškozenou zneužíval, resp. o tom vůbec nevěděla. V rámci přípravného řízení potvrdila, že jí bylo sděleno, že jí měl obžalovaný [REDACTED]. U toho nebyla. Upozorňovala obžalovaného, aby to nedělal, nezletilá se bránila a plakala. Svědkyně popsala, jakým způsobem probíhalo soužití, kdy byla neustále napadána obžalovaným, tento byl agresivní, a to jednání se stupňovalo, což mj. potvrdili i ostatní svědci právě od chvíle, kdy obžalovaný přestal pracovat. Velmi na ni žárlil, myslel si, že má jiný vztah. Svědkyně potvrdila i výpovědi ostatních svědků v tom smyslu, že opakovaně utíkala před obžalovaným, a to ve spodním prádle k sousedům. Tento ji vyhazoval z bytu. Rovněž pak potvrdila, že si nezletilá stěžovala poslední dobou na bolest břicha a i pálení přirození „[REDACTED]“. Byla u lékaře, nicméně měla prý zánět a bylo to z masa. Tvrdila, že nezletilou poškozenou napadal, kopal ji do zadku, štípal do nohou, kousal do rukou. Rovněž pak poškozená neustále uváděla svědkyni, aby šel pryč, nechtěla ho mít u sebe. Svědkyně nepotvrdila tu skutečnost, že by jí sdělil svědek [REDACTED], že viděl její matku a obžalovaného při nějakých intimnostech. Neinformoval jí o jejich poměru, a to potvrdil i svědek [REDACTED]. Svědkyně rovněž nepotvrdila tu skutečnost, že by měla mít v minulosti poměr se svědkem [REDACTED] tak, jak tvrdil obžalovaný. To vyvrátil i svědek [REDACTED].

56. V tomto směru pak lze odkázat i na provedený audiovizuální výslech nezletilé poškozené, kdy z tohoto si lze udělat závěr, že skutečně obžalovaný se vůči poškozené dopouštěl závadového jednání. Bylo nutné zohlednit stav a vývoj poškozené, kdy poškozená, jak vyplynulo ze znaleckého posudku, byla minimálně tedy jeden rok pozadu, tedy opožděná a její vyjadřovací schopnosti byly velmi omezené, protože v podstatě nedokázala odpovědět souvislou větou. Z výslechu jednoznačně vyplynulo, že otce, tedy obžalovaného, staví do role nehodného člověka, neměl rád ji ani maminku. Obě tahal za vlasy, nezletilý sahal na přirození „[REDAKCE]“, dále ukázala, že jí sahal na prsa. Bolelo jí to, plakala. Dával jí pusinky na ústa, a to se jí také nelíbilo. Obžalovaný na ni křičel, a to i před matkou. Měli to vidět [REDAKCE] a velký [REDAKCE]. Je vidět, že poškozená vypovídá dětským hlasem a s ohledem na svoje rozumové a vývojové schopnosti přiměřeně k jejímu věku a k jejímu sociálnímu prostředí.
57. Krajský soud uvádí, že není důvodu nevěřit těmto svědkům, že uvedli to, co viděli a jejich výpovědi považuje za věrohodné. V podstatných skutečnostech se shodují, uvádějí stejné okolnosti jako v přípravném řízení a podstatné části těchto výpovědí zůstávají nezměněné.
58. Jediným svědkem, který podporoval částečně výpověď obžalovaného, byla matka jeho družky, tedy paní [REDAKCE]. Tato měla obžalovaného ráda, a to z toho důvodu, že jí pomáhal opravovat dům a pomáhal jí při běžných pracích, jako bylo štípaní dříví a drobné opravy či práce kolem domu. Nicméně z její výpovědi i z výpovědi obžalovaného vyplynulo, že tito měli spolu intimní poměr. Pak nelze tuto výpověď přeceňovat. Nicméně i z této výpovědi vyplynulo, že obžalovaný poškozenou líbal na zadek. Chtěl ji vychovávat, staral se o ni. Dle svědkyně jí nikdy neublížil a vše co dělal poškozené nezletilé, bylo z lásky. Intimní vztah s obžalovaným původně v rámci přípravného řízení popřela, nicméně u hlavního líčení uvedla, že skutečně spolu intimní poměr měli. Potvrdila a uvedla, že i obžalovaný mlátil její dceru, tedy družku [REDAKCE]. Ohledně obžalovaného uvedla, že nevěřila a nevěří tomu, co měl nezletilé poškozené udělat. Rovněž pak potvrdila, že vnučka velmi často chodila k sousedům za jejich synem, příp. vnukem [REDAKCE]. Byla tam v podstatě každý den.
59. Výpověď obžalovaného pak není věrohodná ani v tom, že se staral o nezletilou poškozenou i v tom smyslu, že jezdili jako rodina na výlety, že jí vodil do školky. Toto bylo vyvráceno jednak výpověďmi jeho družky [REDAKCE], ale i ostatních svědků. V tomto jsou korespondující i listinné důkazy zejména pak zprávy z [REDAKCE], kde je v současné době nezletilá umístěna, bylo zde provedeno její vyšetření. Dále pak je zcela evidentní, že ze zprávy OSPOD Městský úřad [REDAKCE] vyplynulo, že ten, kdo vodil např. do školky nezletilou poškozenou, byla převážně a vždy její matka. Pouze jednou, což bylo potvrzeno školkou ve [REDAKCE], pro ni přišel obžalovaný společně s [REDAKCE] a nezletilá ztropila hysterický křik, odmítala obžalovaného, tento musel odejít, a to i přesto, že se nijak výrazně takto v kolektivu neprojevovala. Rovněž pak bylo svědecky prokázáno, že pokud by jí snad někdy měl vést do školky, a to snad v jednom případě, tak mu nezletilá utekla na náměstí. Rovněž pak bylo vyvráceno tvrzení obžalovaného, že se o rodinu staral v tom smyslu, že tedy podnikal výlety atp., což svědci nepotvrdili.
60. Nepodstatné je i to, že v rámci hospitalizace poškozené v nemocnici v [REDAKCE] bylo provedeno konziliárního vyšetření na JIP, bylo mj. zjištěno, že byl u poškozené nezletilé zjištěn jeden deflorační zářez a anulární hymen volně přístupný pro vaginoskop o průměru 8 mm.
61. Dále pak z velmi podrobné opakované zprávy zařízení [REDAKCE] vyplynulo, že poškozená velmi negativně a odmítavě popisuje zejména pak osobu svého otce, tedy obžalovaného. Například při zapojení do hry „na kouzelníka“ proměnila otce v „hada“. Ostatní členy rodiny např. odmítla vůbec přeměnit. Následně se snažila bojovat se zlým hadem, toho pak umisťuje spontánně, tedy

hada, jakožto otce, mimo rodinu do ohrady, v průběhu času se ho snaží odvést co nejdál od rodiny. V závěru pak jej zaváže do pytlíku a vyhodí do koše. Z toho je patrné, jaký byl vztah poškozené k obžalovanému, tato jej odmítala, neměla ho ráda a snažila se jej vytěsnit. Tato vyšetření proběhla opakovaně a nebyly zjištěny žádné změny v postoji poškozené vůči obžalovanému. Bylo zcela evidentní, a to vyplynulo i ze zprávy nemocnice, že poškozená nezletilá velmi špatně, v podstatě odmítala komunikovat s osobami mužského pohlaví a později a velmi pomalu navazovala kontakt s osobami ženského pohlaví. Pokud pak již byla na někoho zvyklá, příp. si někoho oblíbila, ten kontakt byl snazší. Tyto listiny, které jsou citovány shora, utvrzují soud v tom, že obžalovaný se vůči poškozené dopustil jednání, které mu bylo kladeno za vinu.

62. V neposlední řadě pak vůči obžalovanému stojí i znalecké posudky, které rovněž pro obžalovaného nevyzněly příznivě. V první řadě soud uvádí, že byl ve věci vypracován mj. i znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie, zvláštní specializace klinická psychologie ohledně družky, tedy svědkyně [REDAKCE]. Z těchto závěrů vyplynulo, že [REDAKCE] je osobnost symplexní, individualistická, formovaná s akcentovanými osobnostními rysy emočně nestabilními, nezralými, impulzivními a znaky neurotickými. Její intelektové paměťové schopnosti se nacházejí v pásmu podprůměru pod hranicí defektu, nicméně ona je schopná situaci vnímat, zapamatovat si a reprodukovat pouze v omezeném rozsahu. Dále pak vyplynulo, že bude mít snahu jednání obžalovaného bagatelizovat a vytěšňovat je. Problematické, na což i znalkyně upozornila u hlavního líčení, bude zejména časová osa, tedy linie jednotlivých úseků. U této osoby nebyly zjištěny znaky vyskytující se u týrané osoby, a to v plné míře. Rovněž pak její schopnosti vypovídat budou méně detailní a bylo nutné jí klást i dotazy. Dále pak znalkyně podrobně popsala, že i to, že svědkyně o sexuálním zneužívání své dcery nevěděla a dozvěděla se to až ve chvíli, kdy bylo podáno trestní oznámení ze stran sousedů, je zcela běžná, resp. to není situace neobvyklá. V této věci bylo třeba i přihlídnout právě k intelektovým schopnostem svědkyně. Vůči obžalovanému pak nebyly zjištěny žádné výraznější negativní postoje, či nějaký mstivý podtext.

63. Ohledně poškozené nezletilé byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie klinická psychologie, a to znalkyní Mgr. Petrou Popelkovou. Tato rovněž stvrdila své závěry u hlavního líčení a zejména pak dodala, že po konzultaci s pedopsychiatrem dospěla k závěru, že všechny projevy chování poškozené nezletilé tak jak měla k dispozici tak mají aktuálně frustrní charakter, ale naplňují plně diagnostická kritéria pro PTSP (posttraumatická stresová porucha). Ohledně aktuálního stavu hlavního líčení uvedla, že bez důkladného vyšetření poškozené nelze sdělit, v jakém stavu tedy je v současné době. Nicméně připustila a uvedla, že během pobytu nezletilé v [REDAKCE] bylo zřejmé, že se jí psychický stav nejprve stabilizoval a postupně se pomalíčku začal zlepšovat. To koneckonců vyplývá i ze zpráv, které měl soud k dispozici. Dále znalkyně uvedla, že v průběhu pozorování i v analýze metod jsou všechny náznaky toho, co ta dívka, resp. poškozená prožila, jak to prožívala a jaký je postoj vůči nevlastnímu otci, jemně zachyceny. Jsou u ní velmi specifické detaily, se kterými se člověk málo často setkává. Jednalo se např. o kresby, kdy se tam objeví nápadná snaha a potřeba oddělit toho člověka od rodiny, tzn. vzdálit ho co nejdále, protože má velký pocit ohrožení. To plně koresponduje i s tím, co bylo uvedeno ve zprávě [REDAKCE], případně vyplynulo z výslechů svědků a bylo podpořeno i dalšími listinnými důkazy jakožto zpráva OSPOD Městský úřad [REDAKCE], příp. ze zprávy mateřské školky ve [REDAKCE]. Znalkyně pak dále upozornila na detail znázornění pohlavních orgánů, což není úplně časté a i u těch sexuálně zneužívaných dětí. Bylo to varující, zvláštní a neadekvátní, protože se jednalo pětiletou dívku. Minimálně však byla mentálně o rok zpátky. Z psychologického hlediska spočívá bezbrannost poškozené v tom, že se to děje ze strany nejbližší osoby, rodičovské autority, která má být pro ni záštitou bezpečí, vřelosti a měl by to být pro ni ten nejdůležitější člověk, který ji má ochránit před celým světem. To se však v daném případě nestalo. Jedná se o markantní poškození a ublížení v tom smyslu, že ten nejbližší člověk jedná vůči dítěti tak, že je schopen ho ohrozit, způsobit mu bolest, zstrašovat ho a vytváří v dítěti strach a ponížení. Poškozená v podstatě neměla oporu

vůbec v nikom a nebyla schopna najít účinnou obranu, volila úniky, protože nic jiného jí nezbývalo. Na závěr znalkyně uvedla i tu skutečnost, že nezletilá poškozená v podstatě měla nejsilnější citovou vazbu „bohužel“ k psům, kteří byli v domácnosti. Soud uzavírá, že z tohoto znaleckého posudku je zcela zřejmé, že poškozená, byť k svému mentálnímu zaostání zhruba o jeden rok uvedla to, co skutečně prožila a lze učinit jasný závěr, že obžalovaný se vůči poškozené dopustil jednání, které mu bylo kladeno za vinu.

64. Ostatní dva znalecké posudky, které byly zpracovány na osobu obžalovaného, nevyznívají pro obžalovaného také příznivě. Znalkyně z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie klinická psychologie Mgr. Miluše Pixová zkoumala osobnost obžalovaného, dospěla k závěru, že není u něho přítomna závažná psychopatologie, ale je osobností za hranicí širší normy, kdy dominují rysy disociální, emočně nestabilní – impulzivní. Sexuální chování slouží jako prostředek k uplatnění moci, což koresponduje s disociálními rysy obžalovaného. Nediferencuje vhodnost objektu sexuálního chování, Prognóza resocializace obžalovaného není optimistická.
65. Stejně tak znalecký posudek z oboru psychiatrie a sexuologie, který vypracovala MUDr. Želmíra Herrová, je pro obžalovaného nepříznivý. Znalecký posudek byl vypracován se zřetelem na velmi nízký věk nezletilé poškozené, bylo třeba zkoumat, zda nedovolené sexuální interakce, o níž vypověděla poškozená, byly ze strany obžalovaného výrazem sexuální nezdrženlivosti nebo projevem nějaké z forem sexuální deviace. Z těchto závěrů tohoto posudku vyplynulo, že obžalovaný je schopen nést trestní odpovědnost tím, že jeho ovládací schopnosti jsou podstatnou měrou zmenšeny právě v důsledku sexuální deviace, a to nekonvenční sexuality se sadistickými projevy. U obžalovaného byly dále diagnostikovány duševní poruchy disociální psychopatická osobnost s histrionskými rysy a škodlivé užívání alkoholu bez přítomnosti patické opilosti. Zejména pak závěry znalkyně, že prognóza dalšího sexuálního vývoje je u obžalovaného nepříznivá, sexuologická léčba v ústavní formě není nadějná, a proto byla znalcem odůvodňována zabezpečovací detence. Z těchto závěrů jednoznačně vyplynulo, že pobyt obžalovaného na svobodě je nebezpečný a vyžaduje uložení právě této zabezpečovací detence u obžalovaného. Znalkyně doplnila u hlavního líčení ohledně alkoholu, že ovlivnění sexuálního chování alkoholem, šlo pouze o odbrždění zábran u obžalovaného. Další závěr, resp. vyjádření této znalkyně k dotazu, že v rámci etnika „tzn. dávat pusy dětem na [REDAKCE] a [REDAKCE], je zcela běžné v rámci etnika obžalovaného“ uvedla znalkyně: že je důležité to, že se dotýkal ústy genitálu dítěte, což je orogenitální aktivita, toto se v konvenční sexualitě nestává, člověka bez porušené sexuality toto nenapadne. Dotýkat se ústy genitální oblasti už znamená pokročilé stádium aktivace sexuálně motivačního systému, s tím se ale nedá nic dělat, to už tak v biologii prostě je. Základy obžalovaného tedy leží v nekonvenční sexualitě, alkohol tam hraje zanedbatelné ovlivnění, ten s tím nic nedělá.
66. Na závěr lze snad uvést, že v projednávané trestní věci nebyly soudem zjištěny žádné skutečnosti, které by nasvědčovaly tomu, že se jedná ze strany svědků o smyšlený příběh, resp. o to, aby bylo obžalovanému ze strany těchto svědků ublíženo. Soud je přesvědčen, že s ohledem na výslechy, které provedl u hlavního líčení, nelze dospět k takovému závěru. S ohledem na kvalitu rozumových schopností jednotlivých účastníků, s přihlédnutím k jejich sociálnímu prostředí, kde žijí a zejména pak i s ohledem na znalecké posudky, které byly ve věci vypracovány je pak tato možnost ze strany soudu shledána jako zcela nemožná. Dle názoru soudu nebylo možné, aby tito svědci za přispění příp. poškozené byli schopni se domluvit, příp. setrvat na tom, že se obžalovanému z nějakého důvodu mstili, či mu chtěli jakýmkoli způsobem ublížit. V rámci jednotlivých výslechů nebyla zjištěna jakákoliv mstivost či zášť jednotlivých svědků vůči obžalovanému.
67. Krajský soud proto uzavřel, že provedené důkazy bez důvodných a rozumných pochybností zjištěný skutkový stav vymezený ve výroku rozsudku prokazují.

68. Právní kvalifikace

69. Zjištěný skutkový stav věc krajský soud právně kvalifikoval, a to jako pokračující zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), písm. c) tr. zákoníku a jako pokračující přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), d), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku.
70. V daném případě se obžalovaný dopustil trestného činu znásilnění, kdy donutil jiného k pohlavnímu styku, zneužívaje jeho bezbrannosti, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedený způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším 15 let, přičemž způsobil těžkou újmu na zdraví. Současně se dopustil ohrožování výchovy dítěte a ohrozil zdárný mravní, citový a rozumový vývoj dítěte, k němuž má povinnosti vyplývající z rodičovské odpovědnosti a takový stav trval delší dobu.
71. Pohlavním stykem se rozumí jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, zahrnuje proto soulož, jakožto základní formu pohlavního styku a dále i jiné formy pohlavního styku provedené způsobem srovnatelným se souloží (orální pohlavní styk, zasouvání prstů či jiných předmětů do pohlavního ústrojí ženy, masturbace pohlavního údu, intenzivní hlazení v oblasti prsou či genitálu atd.).
72. Objektem žalovaného zločinu znásilnění je pak svoboda rozhodování v pohlavních vztazích a nedotknutelnost této svobody kýmkoliv jiným. I pro rodiče nezletilého dítěte platí jistá omezení při péči o něj, při péči o mravní a fyzickou čistotu v duchu zachování nezanedbatelného práva každého na ochranu fyzické integrity, na právo každého svobodně rozhodovat o vlastním pohlavním životě. Předpokládá se, že předčasná sexualita má mít vliv na nepříznivý mravní vývoj zneužité osoby. Žalovaný zločin patří mezi ty trestné činy, které jsou namířeny proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti.
73. Obžalovaný se dopustil protiprávního jednání úmyslného ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, a to vysoké společenské škodlivosti. I když se ani v důkazním řízení před soudem nepodařilo jednoznačně zjistit, v jakém časovém období docházelo k sexuálním útokům, ani v jakém počtu byly útoky prováděny, je zřejmé, že se nejednalo pouze o jediný útok, jak o něm podal trestní oznámení svědek [REDAKCE]. Počátek jednání obžalovaného byl soudem akceptován, a to od října roku 2018, když toto období vyplynulo jednak z výpovědi svědků, družky obžalovaného [REDAKCE] a rovněž pak ze zpráv, které měl soud k dispozici a byly obsahem spisu. Sexuální interakce obžalovaného s nezletilou [REDAKCE] mají znaky pokračujícího jednání ve smyslu § 116 tr. zákoníku.
74. V daném případě je dále pro právní kvalifikaci významné, že se zřetelem na skutková zjištění lze z hlediska naplnění znaků základní skutkové podstaty § 185 odst. 1 tr. zákoníku posuzovat vztah obžalovaného a dítěte předškolního věku jako situace, kdy došlo k zneužití bezbrannosti dítěte. Nezletilá se přičiněním obžalovaného ocitla ve vztahu, ve kterém není vzhledem k okolnostem schopna projevit svou vůli, pokud jde o pohlavní styk s obžalovaným, není schopna projevit či klást dostatečný odpor jeho jednání. Jednoznačně fyzické i psychické převaze obžalovaného, navíc otcovské autority, rozhodně nebyla schopna se účinně bránit, a to také proto, že nedokázala ani pochopit účel jednání obžalovaného. Bylo prokázáno jeho agresivní chování vůči všem členům domácnosti včetně ostatních slyšených svědků. Bylo prokázáno mimo jiné i agresivní chování obžalovaného vůči matce, kdy tomuto jednání byla přítomna i nezletilá.
75. Se zřetelem na závěry znaleckého posudku [REDAKCE] včetně konzultace s dětským psychiatrem a se zřetelem na popsání projevu chování nezletilé ve zprávě [REDAKCE]

je poukazováno na to, že zjištěnou diagnózou byly naplněny zákonné znaky těžké újmy na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku. Dále je soudem poukazováno i na tu skutečnost, že poté, co nezletilá byla hospitalizována v nemocnici, pak byla následně předběžným opatřením a rozhodnutím okresního soudu umístěna ve zdravotnickém zařízení [REDAKCE]. Z této zprávy tohoto zařízení včetně shora uvedené dětské psychiatrické vyplynulo, že se postupně její stav zlepšoval a zlepšuje, a to až do současné doby.

76. Protiprávní jednání obžalovaného je v obžalobě posuzováno rovněž jako ohrožování výchovy dítěte. Po provedeném dokazování rovněž pak nebylo zjištěno, že by toto neodpovídalo skutkovým závěrům a obžalovaný úmyslným jednáním znaky tohoto přečinu bohatě naplnil. Obžalovaný je podle rodného listu dítěte zapsán jako jeho zákonný zástupce. Rovněž pak bylo v průběhu dokazování zjištěno, že toto bylo učiněno souhlasným prohlášením jak matky nezletilé, tak obžalovaného na matrice na městském úřadě. S plnou rodičovskou odpovědností se tak nepodílel řádně na výchově a výživě nezletilé, a to v rozsahu, jak mu je ukládáno § 884 odst. 1, 2 obč. zákoníku. Nevystupoval jako rodičovská autorita ve smyslu zmíněných zákonných ustanovení. Nezletilou vystavil opakovaně předčasně sexualizaci a negativně působil při formování zdravého vývoje nezletilé a jejích morálních hodnot. Toto celé vyplynulo jak již shora uvedeno ze zpráv ať už nemocnice, OSPOD [REDAKCE], příp. zpráv zařízení [REDAKCE]. Rovněž pak tyto závěry jsou zcela patrné i ze znaleckého posudku, který byl vypracován na poškozenou, a to znalkyní Mgr. Petrou Popelkovou.

77. Na základě shora uvedeného pak byl obžalovaný v daném případě uznán vinným jednak pokračujícím zločinem znásilnění podle § 185 alinea 2, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), c) tr. zákoníku a pokračujícím přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), d), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku.

78. Trest

79. Dle § 39 odst. 1 tr. zákoníku soud při stanovení konkrétního druhu a trestu a jeho výměry přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, majetkovým, rodinným a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Podle § 39 odst. 3 tr. zákoníku jsou dále při stanovení druhu a výměry trestu přihlédne k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem vymezeným v ustanovení § 41 a § 42 tr. zákoníku.

80. Povaha a závažnost trestného činu jsou vyjádřeny zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení trestného činu, následky a jeho okolnosti, za kterých byl čin spáchán osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo jeho cílem. Pachatel trestného činu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), c) tr. zákoníku je ohrožen trestní sazbou v rozpětí 5 – 12 let. Ohledně přečinu ohrožování mravní výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), b), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku byl pak ohrožen trestní sazbou v rozpětí 6 měsíců až 5 let. V daném případě pak tedy bylo namísto ukládat trest dle nejpřísnějšího trestného činu, v daném případě zločinu znásilnění podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku.

81. Obžalovaný se v daném případě dopustil, a to typově jedné z nejzávažnějších forem trestné činnosti. Krajským soudem nebyly shledány jakékoli polehčující okolnosti ve smyslu § 41 tr. zákoníku, když obžalovaný se zejména k trestnému činu nedoznal. Jeho postoj po celou dobu zůstal neměnný, a to tak, že se ničeho nedopustil, vše dle jeho slov bylo v pořádku a jednalo se vůči jeho osobě o komplot a mstu. Ani jeho vyjádření v tom smyslu, a s ohledem na jeho etniku (Romskou etniku), kde je zcela běžné (líbání – pusa na zadek a na genitálie) nemůže obstát. Toto vyjádření včetně dalších tak jak uváděl obžalovaný je zcela běžné, nepokládá krajský soud jako částečné doznání či projevenou lítost. Znovu je zdůrazňováno, že objektem jeho jednání byla nezletilá

poškozená, a to ve věku 4 – 5 let, tedy osoby bezbranné a u ní vyloučené se jakýmkoli způsobem vůči obžalovanému bránit. Obžalovaný pro ni měl být otcem a autoritou při její výchově a v tomto případě se tak nestalo a obžalovaný využil její bezbrannosti a dopustil se tak velmi závažného jednání vůči takto bezbranné nezletilé poškozené.

82. Pokud tedy nebyly shledány v podstatě žádné polehčující okolnosti, tak lze zdůraznit, že podle § 42 tr. zákoníku jsou na straně obžalovaného v tomto směru pouze a jenom přitěžující okolnosti. Jak již shora uvedeno, tak se dopustil jednání vůči takto bezbranné poškozené, v podstatě na své dceři, byť není biologickým otcem, a to ve věku 4 – 5 let. Dále nelze odhlédnout od toho, že obžalovaný je osobou opakovaně soudně trestanou. Je zcela evidentní, že obžalovaný byl do současné doby 15x soudně trestán. Naposledy byl odsouzen Krajským soudem České Budějovice pobočka Tábor, a to dne 30.5.2003 mj. pro trestný čin vraždy dle § 219 odst. 1 tr. zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 14 let se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou. Tento trest ve výměře 14 let vykonal a byl z něho propuštěn dne 8.11.2016. V podstatě dva roky poté, co je na svobodě, se dopouští opakovaně velmi závažné trestné činnosti, pro kterou byl nyní nepravomocně odsouzen. Jak je dále zjišťováno z opisu rejstříku trestů byl mj. souzen pro majetkovou trestnou činnost, ale i násilnou trestnou činnost a rovněž pak opis rejstříku trestů vykazuje i odsouzení pro pohlavní zneužití v minulosti. Dále pak s přihlédnutím k povaze a závažnosti jeho jednání s ohledem na to vůči komu se svého jednání dopustil i tím, že byla způsobena těžká újma na zdraví, pak soud dospěl k závěru, že v daném případě je nutné ukládat trest, a to trest citelnější, a to při horní hranici zákonem stanovené trestní sazby. Samozřejmostí pak bylo ukládání nepodmíněného trestu odnětí svobody. Při zohlednění všech okolností a skutečností, které měl soud k dispozici i s ohledem na osobu obžalovaného, pak krajský soud ukládal nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 9 let.

83. S ohledem na to, že byl ukládán trest odnětí svobody ve výměře 9 let, byl proto pro výkon tohoto trestu obžalovaný zařazen, a to podle § 56 odst. 2 písm. b) do věznice se zvýšenou ostrahou.

84. Dále byla obžalovanému podle § 100 odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku uložena zabezpečovací detence. Tato byla obžalovanému uložena na základě znaleckých posudků, kdy zejména pak z posudku MUDr. Želmíry Herrové vyplynulo, že u obžalovaného byla s ohledem na diagnózu nekonvenční sexuality se sadistickými projevy a disocíální psychopatická osobnost s hystriónskými rysy, agresivními rysy a škodlivé užívání alkoholu. Vzhledem k tomu, že dle znalce je prognóza dalšího sexuálního vývoje obžalovaného nepříznivá, není naděje, že by mohl profitovat z ochranného léčení sexuologického v ústavní formě, pak bylo konstatováno, že pobyt obžalovaného na svobodě je nebezpečný. Znalkyně setrvala na svých závěrech, tyto stvrdila u hlavního líčení, a proto tedy soud s ohledem na tyto závěry pak obžalovanému uložil i zabezpečovací detenci, jak shora uvedeno.

85. Adhézní řízení

86. Krajský soud rovněž pak posuzoval uplatněný nárok poškozené na náhradu nemajetkové újmy. Prostřednictvím zmocněnce byla tato nemajetková újma zdůvodněná tak, že byla nezletilá obžalovaným způsobena nemajetková újma, kdy se připojil k trestnímu řízení s nárokem na její náhradu v částce 500.000,- Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně z částky 500.000,- Kč od 16.10.2020 do zaplacení.

87. Uplatňovaná nemajetková újma byla nezletilé způsobena v podobě duševních útrap dle § 2956 obč. zákoníku v souvislosti s neoprávněným úmyslným zásahem obžalovaného do jejích přirozených práv na zákonné úrovni definovaných a chráněných na zákonné úrovni prostřednictvím ustanovení § 3 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c), § 81 a § 91 OZ. V daném případě se jedná zejména o právo

nezletilé poškozené na ochranu jejího života a zdraví, vlastního těla, včetně možnosti svobodně se rozhodovat o vlastním sexuálním životě a široce definovaného soukromí.

88. Nezletilá se stala obětí dvou trestných činů ve věku pouhých 4 let, jednání obžalovaného nemohla zcela pochopit, vyhodnotit jej, ani se mu adekvátně bránit. Obžalovaný se rekrutoval z nejbližšího rodinného okolí nezletilé poškozené. Stíhanému jednání byla vystavena po delší dobu, když se nejednalo o jednorázový útok, ale o jednání, a to nezákonné probíhající déle než jeden rok. Nezletilé poškozené byla způsobena těžká újma na zdraví v podobě syndromu CAN a posttraumatické stresové poruchy. Jedná se tedy o diagnostikované duševní onemocnění, které člověku významně znesnadňuje život a snižuje úroveň jeho kvality. Závažnost újmy pak byla objektivizována zejména znaleckým posudkem Mgr. Petry Popelkové. Je zcela evidentní, že následky mohou vést k poruchám sebehodnocení, depresi, suicidiálnímu jednání, zneužívání návykových látek v pozdějším věku, také k sexuálním poruchám, potížím v partnerských vztazích či rodičovské roli. Nezletilá poškozená přišla o dosavadní domov, který měla za normálního běhu věcí sdílet s matkou a obžalovaným otcem. Je tedy umístěna v ústavní péči. Jednání, jemuž byla nezletilá poškozená od čtyř let věku vystavena, je stigmatizující záležitost. V projednávaném případě to platí o to víc, neboť stíhanému jednání obžalovaného nebyla svědkem toliko matka, ale v několika případech i dva dospělí lidé ze sousedství. Nezletilá poškozená byla vystavena kromě primární újmy i nežádoucí sekundární viktimizaci v podobě jejího výsledku v rámci přípravného řízení trestního a znaleckého zkoumání osoby. Nezletilá poškozená pak žádným způsobem nepřispěla k jednání obžalovaného.
89. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného obohatil, uloží mu v rozsahu, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu.
90. Při hodnocení uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy vycházel soud z následujících předpokladů. Podle § 81 a následující zák. č. 89/2012 Sb. obč. zákoník ochrany používají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest soukromí a jeho projevy osobní povahy.
91. Nemajetková újma se v souladu s § 2951 odst. 2 OZ odčiní přiměřeným zadostiučiněním, které musí být poskytnuto v penězích, pokud jiný způsob nezajistí skutečné a účinné odčinění způsobené újmy.
92. Rozsah náhrady škody při způsobení nemajetkové újmy je vymezen v ustanovení § 2957 OZ, kdy způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetelehodné.
93. Provedeným dokazováním bylo bez jakýchkoli pochybností zjištěno, že jednání obžalovaného byla zasažena přirozená práva poškozené, zejm. právo na lidskou důstojnost a čest. Dále právo na soukromí a v neposlední řadě právo na řádný a nerušivý fyzický a psychický vývoj. Nárok na náhradu nemajetkové újmy není promlčený, současně neexistují žádné překážky, které by bránily jeho přiznání. Majetkové poměry obžalovaného nejsou kritériem pro stanovení výše náhrady nemajetkové újmy, přesto soud zkoumal, zda výše náhrady škody nebude pro obžalovaného likvidační.
94. Při stanovení výše náhrady škody za nemajetkovou újmu soud vycházel z doby a četnosti útoku obžalovaného zaměřených proti vymezení právům nezletilé. Obžalovaný hrubě a nevratně zasáhl do lidské důstojnosti a soukromí poškozené. S přihlédnutím ke způsobu, jakým si obžalovaný vynutil na poškozené pohlavní styk, s přihlédnutím k formě pohlavního styku, dále pak věku nezletilé, prostředí a osobu obžalovaného, pak soud přiznal odškodnění v plném rozsahu. Lze

odkázat na podrobné zdůvodnění nároku na nemajetkovou újmu, které bylo soudu předloženo. Rovněž pak přiznaná částka ve výši 500.000,- Kč není částkou, která by se jakkoli vymykala standardnímu rozhodování, resp. přiznávání náhrady škody, tedy nemajetkové újmy v trestním řízení. Z tohoto důvodu byla přiznána celá požadovaná částka, tedy nárok, který byl uplatněn ve výši 500.000,- Kč.

95. Ohledně úroků, které byly účtovány, a to 8,25 % ročně z částky 500.000,- Kč od 16.10.2020 do zaplacení, soud přistoupil k modifikaci, resp. ke změně, a to z následujícího důvodu. Zákonný úrok z prodlení ve výši 8,25 % byl v pořádku, kdy tento je stanoven od 1.7.2020. Pokud šlo o dobu, od kdy je obžalovaný v prodlení, tak tento byl stanoven s ohledem na hlavní líčení, které bylo původně 16.10.2020 odročeno, nicméně bylo odročeno na 18.11., kdy se obžalovaný dozvěděl o nároku na náhradu škody. 19.11. by tedy měl plnit a od 20.11. tak jak bylo stanoveno v rozsudku, tedy ve výroku o náhradě škody byl, resp. je obžalovaný v prodlení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení, a to k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr.ř.), ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr.ř.). Odvolání nemůže podat ten, kdo se jej vzdal.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilosti k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.)

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

Podle § 228 odst. 4 tr.ř. odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost se podává u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

České Budějovice dne 15. 12. 2020

JUDr. Jiří Št'astný
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Květa Zdrhová